

2006. JÚN. 9.

NEM
KÖLCSÖNZHETŐ

KÓR-HÁZUNK

2006. június • III. évf. 4. szám

JÓSA ANDRÁS KÓRHÁZ FOLYÓIRATA

HEGYI HENRIK D.
EGYETEMES ELNÖK

www.korhazunk.com

DR. PÓLYA DEZSŐ LÉNY
FOLYÓIRAT

DR. VÖRÖS MÁRIA

JAKABNÉ HARGITA ERZSÉBET
ÁPOLÓI SZAKKÖR

ÁPOLÓK NEMZETKÖZI NAPJA

KÖSZÖNTJÜK VENDÉGEINKET AZ
ÁPOLÓK NEMZETKÖZI
NAPJÁN!

OKLEVÉL

OKLEVÉL

OKLEVÉL

OKLEVÉL

OKLEVÉL

KITÜNTETETTJEINK

Djogniné Gresó Judit • Egészségügyi Minisztériumi Dícséretben részesült

Kórházunkban tíz szakdolgozó vette át kitüntetését munkája elismeréseként, az Ápolók Nemzetközi Napján:

Garay Béláné

III. Belgyógyászati Osztály, intenzív ápoló

Gindele Tímea

IV. Belgyógyászati Osztály, ápoló

Girán Ilona

Idég- és Gerincsebészeti Osztály, osztályvezető főnővér

Komár Pálné

Izotópdiagnosztikai Osztály, szakasszisztens

Koós Jánosné

Infúziós Laboratórium, szakasszisztens

Külkey Tamásné

Bőr- és Nemibeteg gondozó, vezető asszisztens

Lentvorszki Magdolna

Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Osztály,
aneszteziológiai szakasszisztens

Papp Miklósné

I. Gyermekosztály, Részlegfelelős ápoló

Takácsné Pócsik Klára

Fül-Orr-Gégészeti és Fej-Nyak Sebészeti Osztály, ápoló

Tóth Antalné

II. Pulmonológiai Osztály, ápoló

Tanácskoztak a pulmonológusok

A megyei pulmonológiai hálózat 2005-ös tevékenységét értékelték a szakemberek

A megyében működő pulmonológiai hálózat múlt esztendei tevékenységét értékelték konferencia keretében a tüdőgyógyász szakemberek. Elemezték a lakosság egészségi állapotában bekövetkezett változásokat és tájékoztatást adtak a szakma általános helyzetéről, minőségügyi törekvéseiről.

Dr. Pintérné dr. Gönczi Ágnes főigazgató köszöntöje után dr. Vinkler Ilona megyei szakfőorvos foglalta

gondozók forgalma 2002-től folyamatos visszaesést mutat. 2005-ben a forgalom 117.669 volt (megyei szinten): A tendencián jelentős prevenciós tevékenységgel és az ellátást a beteg közelebe hozó kiterjedt tüdőgondozói hálózattal igyekeznek javítani.

A szakmai fejlesztési program első jól sikerült lépése a tüdőrákos betegek kúraszerű, citosztatikus kezelésének bevezetése és folytatása. A tapasztalatok szerint az 5 éves túlélés az

ákról pedig elmondható, hogy a lakosság egy részénél még nem alakult ki a megfelelő egészségügyi higiénia, ami egyik előidézője lehet a különféle tüdőbetegségeknek. A preventív tevékenység hatása nehezen érvényesül a lakosság körében. A kivizsgálások során általános tapasztalat, hogy a betegek egyre feszültebbek amiatt, hogy ki tudják-e váltani a szükséges gyógyszereket, ezért a tünetek megjelenése után gyakran csak hetekkel később jelentkez-

házi, a gávavencsellői és a nagykállói egységet is.

A szakma általános helyzetét tekintve megállapítható, hogy egyre nagyobbak az elvárások, amelyeknek a pulmonológiai osztályok folyamatosan fejlesztve tevékenységüket igyekeznek megfelelni. Ugyancsak folyamatos az új szakrendelések kialakítása és a minőségügyi rendszer hatékony működtetése, amelyet az Egészségügyi Minisztérium minőségügyi különdíjával jutalmaztak.

össze a 2005-ben tapasztalt változásokat, tendenciákat a lakosság egészségi állapotában az adott szakterület vonatkozásában

Az egészségügyi állapotban történt változásokról elmondta, hogy a tbc továbbra is a 30–60 év közötti férfiak esetében a leggyakoribb. A tbc-s betegek 32%-át tüdőszűrővel emelik ki, pozitív változás, hogy a tüdő-

operált betegeknél a legnagyobb. A csak citosztatikus terápia, a csak sugárterápia, vagy ezek kombinációja, illetve a tüneti terápia jóval szerényebb gyógyeredményt adott.

Mind az asztmás, mind a rhinitis-es megbetegedések tekintetében majdnem dupla esetszámmal találkoztak a szakemberek munkájuk során. Az általános tendenci-

nek a gyógyító intézményekben, nehezítve ezzel felgyógyulásukat.

Az elmúlt év egyik kiemelkedő – a szakmai munkát érintő infrastrukturális fejlesztése a legnagyobb forgalmat lebonyolító Megyei és Városi Tüdőgondozó európai követelményeknek megfelelő bővítése, teljes felújítása volt. Emellett felújították a baktalóránt-

Fontos megemlíteni, hogy az I. számú Pulmonológiai Osztály mindezek mellett akkreditált az orvosi rezidensképzésben, illetve minden évben aktív szerepet vállal a mentőtisztek ápolásában is. Az osztály orvosai nagy számban vesznek részt szakmai konferenciákon és az ott szerzett ismereteket beépítik gyógyító tevékenységükbe.

2006. május 12-13-án került sor a Jósa András Körház Fül-Orr-Gége-Fej-Nyaksebészeti Osztályának rendezésében, a Magyar Fül-Orr-Gégeorvosok Egyesülete Fül-mikrosebészeti Szekciójának 15. Szimpóziúmaára Sóstón.

A kongresszus védnöki

Fülmikrosebészeti tanácskozás

feladatait Gazda László, a Megyei Közgyűlés elnöke, Csabai Lászlóné polgármester és dr. Pintérné dr. Gönczi Ágnes főigazgató főorvos látta el.

A referátumok és előadá-

sok a fülsebészet legújabb eredményeit, problémáit, a hallásjavítás és a fülsebészet lehetőségeit tárgyalták.

A szimpóziúmon az ország szinte valamennyi klinikája és fülsebészeti

központja képviseltette magát.

A rendezvényt a szakma képviselői egyébként dr. Szócska János főorvos úrnak ajánlották 80. születésnapja alkalmából, aki Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében bevezette és meghonosította a hallásjavító műtéteket.

Pártoktól független orvoskamrai program

Öt pontban foglalták össze a szükséges feltételeket az egészségügy működőképességének megőrzéséhez.

Egységes társadalombiztosítást, az egészségügy alulfinanszírozottságának megszüntetését és a szakmai szervezetek súlyának növelését tartalmazza az az öt pont, melyet a Magyar Orvosi Kamara állított össze. Az érdekképviselő azért dolgozta ki a programot, hogy bármilyen kormány kerül hatalomra, megtartsa az egészségügy működőképességét. A MOK programjáról Nyíregyházán rendeztek tájékoztatót.

Az ügyeleti díjazás rende-

zését követeli a Magyar Orvosi Kamara. Az érdekvédelmi szervezet szerint miközben az Európai Unióban az ügyeletben töltött idő munkaidőnek minősül, és a túlmunkaidő szabályai szerint fizetik, Magyarországon az orvosok a munkabér nyolcadát, negyedét kaphatják meg. Részben éppen az alacsony fizetések okozzák, hogy néhány Szabolcs megyei településre szinte lehetetlen háziorvost találni, hiszen a fiatal, jól képzett orvosok számára nem jelent perspektívát egy-egy praxis betöltése.

Az orvosi kamara számításai szerint a költségvetésnek évente 36-37 milliárd forint többletkiadást okozna az

ügyeleti díjak túlmunkaidőként kifizetése. Az érdekképviselő úgy véli, jelenleg a fizetési különbségre csak a munkaügyi perek jelentenek megoldást, mert a költségvetés nem tartalmazza az emelést.

Az orvosi kamara öt pontban foglalta össze a szükséges feltételeket az egészségügy működőképességének megőrzéséhez. A MOK úgy véli: szükség van az egészségügy valós bekerülési értéken való finanszírozására, mert a folyamatos alulfinanszírozottság csődhelyzetet teremt. Az orvosi kamara szerint a elmúlt másfél évtizedben csaknem 1500 milliárd forintot vontak ki az egészségügyből, részben té-

teles elvonással, részben pedig azzal, hogy a finanszírozás nem követte az inflációt. Az érdekképviselő szerint meg kell erősíteni az egységes társadalombiztosítást, minden ellenkező előjelű törekvést pedig megfontolatlanságnak minősítettek.

A Magyar Orvosi Kamara szorgalmazza az érdekképviselők súlyának növelését, és fokozottabb bevonásukat a szakmai döntéshozásba. A kamara elengedhetetlennek tartja a jogállási törvény megalkotását is, amely az egészségügyi dolgozók munkakörülményeit határozza majd meg.

Kovács Mariann

Változott az orvosok vényírási jogosultsága

A 330/2005 (XII.29.) Kormányrendelet módosította a kötelező egészségbiztosítási ellátásról szóló (1997. évi LXXXIII.) törvény végrehajtásáról szóló (217/1997 (XI.1.)) Kormányrendeletet, mely a 2005. évi 172. Magyar Közlönyben jelent meg.

A módosító (331/2005) kormányrendelet 12. §-a rögzíti, hogy a nem finanszírozott egészségügyi szolgáltató orvosával, továbbá a pro familia rendelésre jogosult orvossal gyógyszer és gyógyászati segédeszköz általános és különleges jogcímen történő rendelésre egyaránt köthető. Ez alapján a „magánorvosok”, valamint a pro familia rendelésre jogosult orvosok január 1-jével a miniszterelnök úr ígéretének megfelelően – visszakapták jogosultságukat arra, hogy támogatással gyógyszert, gyógyászati segédeszközt rendeljenek.

A 2005. november 1-jét követően magánorvosi jog-

viszonyban, illetve pro familia rendelésre kötött vényírási szerződéseket – január 1-jétől hatályos változások miatt – módosítani szükséges. Az érintetteket a szük-

vosának januártól nyilvántartást kell vezetnie a támogatással rendelt gyógyszer és gyógyászati segédeszközökről. A nyilvántartásnak a jogszabály szerint az alábbi-

- a rendelés jogcímét, keltét
- a beteg TAJ számát
- a vény sorsszámát

A nyilvántartott adatokat július 1-jétől havonta, az ellátást követő hónap 10. napjáig elektronikus formában, kísérlőjegyzékkel együtt kell megküldeni a területileg illetékes megyei egészségbiztosítási pénztárakhoz. Ez azt jelenti, hogy az orvosoknak az első jelentésüket július 10-éig kell elküldeniük az egészségbiztosítónak.

A jelentés elektronikus formájának, illetve a kísérlőjegyzék tartalmának meghatározása, valamint a jelentések fogadásának technikai előkészítése jelenleg folyamatban van. Az OEP a jelentés elkészítését segítő szoftvert az igénylő orvosok számára elérhetővé fogja tenni.

Dr. Pataki László

MEP forrás: www.oep.hu

séges teendőkről az OEP rövidesen tájékoztatni fogja.

Szintén e rendelet rögzíti, hogy a nem finanszírozott egészségügyi szolgáltató orvosának, illetve a „pro familia” rendelésre jogosult or-

szakat kell tartalmaznia:

- a beteg diagnózisát
- támogatással rendelt gyógyszert és gyógyászati segédeszközt
- rendelt gyógyszer, segédeszköz mennyiségét

A szénanátháról röviden

Egyike azoknak a „divatos” betegségeknek, melyek hihetetlen tempóban terjednek és évről-évre gyors ütemben emelkedik e betegségben szenvedők száma. Magyarországon kb. egymillió lakos szenved allergiás náthában.

Az allergiás rhinitis az orr és melléküregek nyálkahártyájának gyulladás okozta megbetegedése.

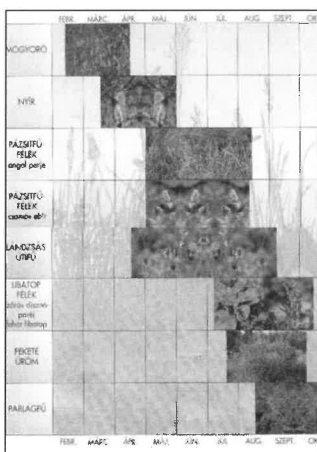
Az allergiás reakció az immunrendszer túlérzékenysége bizonyos környezeti tényezőkkel, például pollenekkel szemben, melyek az emberek többségének nem okoznak tüneteket. Az immunrendszer az ártalmatlan polleneket is ártalmasként érzékeli és megpróbálja elpusztítani azokat.

Így a védekező immunsejtekből egy speciális anyag, a histamin szabadul fel, ami a tünetek nagy részét okozza.

A rhinitis főleg a fiatal felnőttek betegsége. Tünetei az orrdugulás, orrvizketés, vizes orrfolyás, tüsszögés, szemvizketés, könnyezés. Ezen kívül általános panaszok is kísérhetik, mint fejfájás, fáradékonyság. A tünetek nagyon kellemetlenek, az életminőséget ronthatják. A legtöbb szénanáthás számára olyan hétköznapi tevékenységek mint az autózás, étkezés, testedzés, munka, tanulás, alvás is akadályoztatva lehetnek.

Szezonális és perenniális rhinitist különíthetünk el.

A szezonális rhinitis az év ugyanazon szakában jelentkezik és meghatározott ideig tart.

Napos, szeles időben a tünetek is súlyosabbak, mivel több pollen száll a levegőben. A tünetek súlyosságát főleg a pollenszám határozza meg. A szezonális náthán belül három szezon különül el.

1. Kora tavasszal: mogyo-

ró, éger, nyír, platán pollenjei váltják ki a tüneteket.

2. Nyár elején a pázsitfűvek okoznak allergiás náthát

3. Nyári és őszi tünetekért a gyomok (a „leghevesebb” a parlagfű és a fekete üröm) a felelősek.

Az egész évben fennálló (perenniális) rhinitis kiváltó és fenntartó tényezői, az atkák ürülékei, gombafajták, háziállatok szőre, testnedvei, foglalkozási anyagok (liszt, festékek).

Az allergiás rhinitis diagnosztikája, a fizikális vizsgálatot és kórtörténetet követően a bőrteszt.

A prick módszer során a bőrre cseppentünk többféle allergén kivonatot, majd pontoszerű sérülést okozunk a bőrön, a cseppeken keresztül. Így minimális allergén mennyiséget juttatunk a bőrbe. 15 perc múlva értékeljük az allergia esetén megjelenő csalánbőrcsét és bőrpírt.

A rhinitis legjobb megelőzése és terápiája az érzékenységet kiváltó anyagok kerülése lenne, de sajnos ez sok esetben nem lehetséges. Ezért szakorvoshoz kell fordulni, aki felállítja a diagnó-

zist, majd szükség szerűen elkezd a gyógyszeres kezelést.

A szénanátha nem gyógyítható, de tünetmentessé

lehet tenni. Fontos, hogy aki észleli a tüneteket minél hamarabb jusson szakorvoshoz, mert az allergiás rhinitis (főleg kezeletlen) hörgőérintettséget is okozhat, ami pedig asztmához vezet.

Egyre több az allergiás beteg és nagy szerepet játszik ebben környezetünk fokozódó szennyeződése. A megoldás ennek csökkentése lenne, de ez nem egyedül az egészségügy, hanem a társadalom feladata is.

Balázsi Andrea
asztma szakrendelő
csoportvezető

Napokon belül elkészül a nyíregyházi egészségügyi főiskola új tömbje, amely uniós támogatással, 298 millióból épült fel.

Az új épületben négy nagy előadó kapott helyet. A tantermekben több mint száz hallgató fér el, és ezzel végre egy helyszínen oldható meg a főiskolai oktatás, eddig ugyanis a város több pontján kellett az intézménynek termet bérelnie. Az előadótermek kialakítását a változó tanrend is szükségessé teszi, mert a főiskola szeptemberben indítja BSC képzését, a Debreceni Orvostudományi Egyetem gyógyszerészhallgatói részére is. A

Bővül az egészségügyi főiskola

beruházás 298 millió forintba került, megvalósításához az Európai Uniótól nyert tá-

mogatást az intézmény. Az új épületszárny - amely része a főiskola középtávú fejlesztési elképzeléseinek - hamarosan elkészül.

Már a tervezés stádiumában van a gyermekjóléti szolgálat korábbi épületének átalakítása, ahol a főiskola irodáit helyezik el, helyükön pedig további tantermeket létesítenek. Az intézmény szeretné a közelmúltban kialakított Zilahy-terem falát valamilyen képzőművészeti alkotással díszíteni, melynek költségéhez a nyíregyháziak támogatására is számítanak.

km

Bemutatkozik a bőrgyógyászati osztály

Az osztály története

Kezdetben az Erzsébet Közkórház „belgyógyászati kórodájában”, két nagy kórteremben történt a bőr- és bujasenyves betegek ellátása dr. Lórencz Gyula belgyógyász vezetésével, majd 1912-től dr. Spányi Géza bőrgyógyász szakorvos irányítása mellett.

- 1915-ben önállósult a bőrgyógyászati és nemibeteg osztály.
- 1918–1937 dr. Spányi Géza 127 ágy
- 1937–1950 dr. Oláh Dániel
- 1950–1952 dr. Göcs Mária
- 1953–1954 dr. Rávnay Tamás
- 1954–1979 dr. Szegő László 50 ágy
- 1979–1999 dr. Szabó Péter 40 ágy
- 1999-től dr. Kállay Tünde látja el az osztályvezető főorvosi teendőket.

1979-2000-ig a Bőrgyógyászati osztály és a Bőr-Nemibeteg Gondozó egységes irányítás alatt állt.

2000-ben a Bőr és Nemibeteg Gondozó önállósult, vezetői teendőinek ellátására dr. Együd Katalin kapott megbízást.

Az osztály fő profilja: a nemibetegségek, valamint a nemi úton terjedő betegségek kezelése, gondozása, kontaktusok felkutatása, HIV, Syphilis szűrések. Osztályunk jelenleg 40 fekvőbeteg-ágygal rendelkezik.

Járóbeteg-ellátás keretében lehetőség van kúraszerű kezelésekre, valamint értágító infúziós beavatkozásokra.

Az osztály bemutatása

Az osztály Szabolcs-Szatmár-Bereg megye egész területének ellátásáért felelős, mint a megye egyetlen bőr-

gyógyászati osztálya. Vezetője dr. Kállay Tünde osztályvezető főorvos. A bőrosztály kis osztálynak számít, az ágyszám mindig az elvárásoknak megfelelően az igényekhez alkalmazkodva változott. Volt időszak amikor a fekvő, és volt amikor a járóbeteg-ellátás volt a hangsúlyosabb.

A közvetlen ellátást 9 orvos (6 szakorvos, 3 nem szakorvos), 1 diplomás ápoló, 8 szakképzett ápoló, 6 asszisztens, 4 segédápoló, 3 adminisztrátor, 1 beteghordó végzi.

Az osztály a Sóstói úti telephely tüdőgyógyászati tömbjének 3. emeletén található, ahol jelenleg 40 ágy áll a betegek rendelkezésére. 11 kétágyas, 2 háromágyas, 1 hétágyas, 1 ötágyas kórtermekre osztva.

A legfontosabb betegségek vizsgálatára és kezelésére speciálisan felkészült szakemberek állnak rendelkezésre.

– Milyen specialitásokkal rendelkezik az osztály?

– A fekvőbeteg-részleggel szoros szervezeti egységben működik a járóbeteg-részleg, ahol az osztály orvosai dolgoznak a Bocskai utcai rendelőintézetben, ahol az általános bőrbetegeket látják el. Emellett vannak specialitások, az ambulancián kívül allergológiai, ulcus cruris, psoriasis, melanoma és naevus pigmentosus, kozmetológia szakrendelés működik.

A psoriasis szakrendelésen belül lehetőség van UVA és 311 nm-es UVB fényterápiára álló fényterápiás géppel, mely jelenleg az egyik legmodernebb lehetőség hazánkban. Négy évvel ezelőtt kapta meg osztályunk ezt az igen jól működő, több-

funkciós fényterápiás készüléket, melynek nagy előnye, hogy az UVB fényterápiának elhanyagolható a mellékhatása az emberi szervezetre. Nagyon sokféle funkciója van, alkalmas allergiás, ekcémás, festékhányos betegségek kezelésére, hajhullásra és még számos, akár bőrgyógyászatot érintő hematológiai betegségek gyógyítására is.

A vénás keringési elégtelenségben szenvedők ellátására a lábszárfejkély-gondozóban van lehetőség. Ezenkívül a bőrtumorkok szűrése tartozik még az osztály specialitásai közé, amely az általános szakrendelésen történik, ahol dermatoszkóppal vizsgálják a betegeket. Az intézményen kívül bizonyos időközönként kis településeken is végzünk általános bőrszűréseket, amelyek hozzájárulnak a betegség korai felfedezéséhez, ezáltal sikeres gyógyításához.

– Mi az oka annak, hogy az utóbbi években egyre több beteg keresi fel osztályukat?

– Az utóbbi években jelentősen megváltoztak a higiénés körülmények, megváltozott az emberek önmagukkal támasztott higiénés igénye, ami magyarázható a kozmetológiai és tisztálkodószerek óriási kínálatával. Az a tapasztalat, hogy sokan tisztaságmániába sodródva okoznak fertőzéseket saját maguknak. Amennyiben valaki naponta kétszer habokkal lesúrolja a bőrét, ez már

legendő ahhoz, hogy a természet adta védőréteget eltávolítsa és így sokkal nagyobb esélye van arra, hogy gennyes, vagy gombás fertőzések megjelenjenek testfelületén, vagy kialakuljon valamilyen allergia, hiszen ez a betegség csak sérült bőrön jelenik meg. A higiénés kultúrának a túlkapásai is előidézői lehetnek a különféle bőrbetegségeknek. Ez is oka annak, hogy az utóbbi időben nagyon megnőtt az allergológiai betegségekben szenvedők száma. A bőrgyógyászok a kontakt, a bőrt érintő allergénnel, gyulladásokkal, csalánkiütéssel, ekcémával és az étel okozta allergiák kezelésével foglalkoznak leggyakrabban az asztmás és az allergiás náthának „köszönhetően”. Az idősebb korosztály esetében a leggyakoribb bőrt érintő betegség, a vénás elégtelenség miatt kialakult lábszárfejkély. Nagy számban kezelünk még pikkelysömörrel betegeket, világviszonylatban is magas a számuk, a lakosság mintegy 2%-át érinti ez a betegség.

Ebbe a csoportba tartoz-

nak még a kozmetológiai szerek által okozott bőrgyulladások, az ételadalék-anyagok, a fogászati és a különböző fémallergiák tesztelése, bizonyítása. A magas vizsgálati szám bizonyítja, hogy mindenképpen tanácsos a fémre érzékenyeknek a fogászati kezelések előtt a tesztet megcsináltatni, hiszen nemcsak a köztudatban lévő króm, nikkal, kobald, hanem a széles skálán működő fémtesztelemekre is lehetőség van pl. protézisek beültetése esetén.

– Allergológiai szakrendelésünkön – melyre beutalóval érkeznek a betegek – végzünk allergiás kivizsgálást. Standard sorozat, fogászati sorozat felhelyezése Epicutan módszerrel történik. Ételallergiákkal Ben-card tesztet végzünk. Ide tartozik még a gyerekek atópiás bőrteszte, melynek beindítása most van folyamatban, az ehhez szükséges antigént már megrendeltük. Ehhez a teszthez csupán az allergénre van szükség, ami antigén, egy ke-nőcsformátumú anyag, amit a szakorvos a gyerekek hátára speciális ragasztóval helyez fel. 24 óra múlva leve-szik az antigént, az ered-mény 48 és 72 óra múlva ér-tékelhető. Nem fájdalmas és nem műszerigényes ez a be-avatozás, kizárólag ez az antigén szükséges hozzá.

Ambuláns műtőnkben le-hetőség van mintavételre, majd ezek továbbküldésére szövettani vizsgálatra, verru-ca vulgáris eltávolítására és a jövőben, hogyha rendel-kezőnk majd a megfelelő műszerekkel szóba jöhet a fibrómák eltávolítása is.

– Milyen fejlesztési le-hetőségek vannak pillan-tanilag az osztályon?

– Sok mindenre lenne szükségünk, hiszen nagyon szerény körülmények között dolgozunk.

Segítené munkánkat, hogyha a közeljövőben si-kerülne beszerezniünk egy elektrokautert. A bőrgyógyá-szat egyik nagyon pici szele-te a kozmetológia határán, azoknak az apró, de nagyon irritáló kis kinövéseknek az eltávolítása, amire ezt a mű-szert használnánk. Ezek a nyakon és hajlatokban meg-

jelenő, nem anyajegy jellegű kis burjánzások jóindulatú-ak, melyek eltávolítása nem sebészi, hanem bőrgyógyá-szati feladatot jelent. Úgy gondolom egy megyei kór-házban jól kihasználható lenne ez az eszköz.

A kozmetológiai irányba szeretnénk elmozdulni, bár ennek megvalósítása legin-kább anyagi kérdés. Terve-ink között szerepel, egy nem műszerigényes terápia, a mélyhámlassztású kezelé-sek bevezetése. Ezek bizo-nyos „AHA” gyümölcssavas mélyhámlassztást jelentenek sokkal erősebb, töményebb orvosi hámlassztást, mint amit a kozmetikai mélyhám-lasztás jelent. Jó effektussal lehet a bőrt megfiatalítani, felfrissíteni, a foltokat eltün-tetni. Műszerigényünket a kozmetológiai irány fejlesztéséhez leadtuk, jelenleg az átgondolás stádiumában van. Szükségünk lenne egy speciális lézerekészülékre is,

ami értágulatok, arcon lévő érelváltozások, nem anya-jegy jellegű pigmentfoltok, aknes serdülőkori hegek el-tüntetésére és a bőr ráncta-lanítására alkalmazható. En-nek a gépnek az ára igen markáns, 16 millió forint, de úgy vélem, csakis olyan gépre érdemes áldozni, ami-nek megoldott a szervizelé-

se, fejleszthető, biztonságos és olyan memóriával rendel-kezik, amelybe beprogra-mozható, hogy milyen típu-sú bőrről, mennyi idős em-berről van szó és milyen jel-legű problémát szeretnénk orvosolni vele. A gép ki-küszöböli a mellékhatást és a hibát ez a mai világban biztonságot ad az orvosnak, betegnek, intézménynek egyaránt. Ennek a gépnek a beszerzése elsősorban az in-tézet anyagi helyzetétől függ, van realitása, hiszen ez egy kevés ágyszámú, de nyereségesen működő osz-tály. Ezeknek a beavatozá-soknak egy része TB által fi-nanszírozott, a szépsészeti műtétek azonban nem tar-toznak a támogatási körbe. Ezt a tevékenységet fizető beteg vendégként látjuk kívánjuk ellátni.

A műszerbeszerzés mellet szól az is, hogy ezeknek a készülékeknek a kihasznált-sága igen magas, hiszen

amelyik nem igényel orvosi ellenőrzést, azt munkaidőn túl is be lehet állítani egy meghatározott feladatra.

Úgy látom, hogy a jövő a járóbeteg-ellátás és egy jól megszervezett kis ágyszám-mal működő fekvőbeteg-el-látás felé tendál. A bőrbete-gek 80–90%-át ugyanis, járó-beteg-rendelésen el lehet látni.

Az osztályunkon és az ambulanciánkon a betegfel-vétel és távoztatás számító-gépes adatkezeléssel törté-nik. Az adatvédelmi szem-pontokat is figyelembe véve az adatok az osztály bár-mely pontjáról megtekinthe-tők. A beteget az osztá-lyunkra az SBO, BNG, szak-rendelők és háziorvosok írá-nyíthatják. Az ambulanciák-ra nem szükséges beutaló.

A Szent István utcai telep-helyen működő szakrende-lésre telefonos előjegyzés alapján érkeznek a betegek. Az itt dolgozó szakorvos ad-ja a Szent István utcai telep-helyen a konzíliumot.

Az érszűkületes, dagana-tos betegek kúraszerű ellátá-sára külön kórterem áll ren-delkezésre, mely a szakren-delők mellett található. Két beteg kezelésére van egyi-dejűleg lehetőség.

Nagy figyelmet fordítunk betegeink jó közérzetére a kórházban töltött időszak-ban, így osztályunkon szí-nes tévé, társalgó működik.

A kórterem előtti folyo-són véleményládát helyez-tünk el, a betegelégedettségi vizsgálatok pozitív visszajel-zése segít bennünket a szak-mai színvonal további eme-lésére.

Osztályunkon nincs or-voshiány, a szakápolók is teljes létszámmal dolgoznak és van három rezidensünk Debrecenből, akik egymást váltva egy-egy évet töltenek el munkával intézetünkben.

Kovács Mariann

Csáki Beatrix
szociáliscsoport vezető

Tanulmányok:

1994–1999

Debreceni Orvostudományi Egyetem Egészségügyi Főiskolai Kar

2002–2004

Eötvös Lóránd Tudomány Egyetem Társadalomtudományi Kar

2004

Európai uniós pályázatíró képzés

2005

DE-EFK Szociális Munka Tanszék

Névjegy:

Szakmai munkájának fontosabb állomásai:

– Szakdolgozatát az egészségügyi szociális munkás szerepe a betegjogok érvényesülésében témakörben írta.

– 1999-ben a Debreceni Egyetem Egészségügyi Főiskolai Karán tereptanár, gyakorlatvezető óraadó.

– 2000-ben a kórházi szociális munkások, mentálhigiénikusok, védőnőkkel együttműködve létrehozták a „Jólétért” nevű egyesületet, amelynek elnöki teendőit látja el.

– 2001-ben az „Ápolók Országos Konferenciáján” Győrben, külön díjas munkájának címe: „a Szociális Munka és a Mentálhigiéné Találkozási Pontjai”.

– 2001-től több szakdolgozati munkát opponált euta-

názia, haldoklás és az idős-kori mentális és szociális problémák összefonódásának témakörében, a diplomás ápoló és szociális munkás szak felkérésére.

– 2003 – Stratégiai terv kidolgozása a Detoxikáló Állomás finanszírozási nehézségeinek megoldása érdekében.

– 2005 – HEFOP pályázatban való közreműködés, az esélyegyenlőség biztosítása, annak megvalósítása című témakör kidolgozása.

– 2005 – a Jósa András Kórház esélyegyenlőségi koncepciójának kidolgozásában való részvétel.

Csáki Beatrix világéletében erre a pályára készült. A segítségnyújtás már gyermekkorában teljesen természetes volt számára, ezt látta tanár édesapjától, könyvelő édesanyjától. Tudta, hogy mi szeretne lenni és tudatosan készült erre a hivatásra. Ennek megfelelően választotta iskoláit, olvasmányait. Amikor megalakult a kórházban a szociális iroda, úgy érezte, a szakmának ez egy olyan szegmense, amely tele van új kihívásokkal. Úgy érezte, hogy itt még van tennivalója.

Igen sokrétű egy szociális munkás feladatköre, mert mind a betegek és mind a dolgozók körében végzi a szociális munkát. Szociális helyzetük felmérése mellett meg kell keresni a megfelelő forrásokat, és ezeket összekapcsolni olyan intézményi ellátásokkal, amelyek nemcsak intézményi elhelyezést, hanem különféle szociális ügyintézkést is jelentenek.

Ez a munka igen nagy empátikus készséget és szaktudást igényel, hiszen sérült emberekkel foglalkoznak. Amióta csoportvezető, lényegesen többre-

több lett munkája, hiszen új alternatívákat kellett keresnie, hogy az általa irányított csoport tevékenysége teljes egészében lefedje az intézmény területét. Ehhez a csoporthoz tartoznak a szociális munkások, a mentálhigiénikusok és a lelkeszek. Tevékenységének igen sarkalatos része a társintézményekkel való kapcsolattartás, hogy ellátást tudjanak biztosítani, hogy könnyebb legyen azoknak az embereknek az élete, akik segítségére szorulnak.

Amikor elvállalta a Szociális Csoport vezetésével járó feladatokat, az alábbi szakmai tervet fogalmazta meg:

– A Szociális Csoport működésének biztosítani kell, és tovább bővíteni azokat a szolgáltatási formákat és szolgáltatásokhoz való hozzájutást, amely elősegíti a munkavállalók (dolgozók körében végzett szociális munka) és a szociális hátrányban élő betegek, társadalmi csoportok esélyegyenlőségét (betegek körében végzett szociális munka).

– Fontos feladat a szociális alap szolgáltatás és szakellátás hozzáférés területi lefedettségének biztosítása, egy hatékony jelzőrendszer működtetése az egészségügyi és szociális szféra között.

– A betegközpontú ellátás érdekében ki kell dolgozni azokat az eszközöket, hogy eredményesebbé váljanak a hozzáférés lehetőségei. A szociális szakemberek hatékony együttműködése során egy olyan differenciált szolgáltatást kell, hogy nyújtsanak, ahol a cél a mentális állapot javítása és szociális ellátórendszerbe való bekapcsolás.

– A társadalmi befogadást, a betegközpontú ellátást és annak hatékonyságát előse-

gíti, ha a szociális szektor résztvevői és intézményünk között rendszeres programkonzultációk kerülnek bevezetésre.

– A dolgozók körében végzett szociális munkának a kiterjesztése is indokolt, a 2003. évi CXXV. tv. az egyenlő bánásmódról és esélyegyenlőség előmozdításáról szóló jogszabály értelmében. Amelynek célja olyan adatbázis létrehozása, ahol a menedzsmentnek a megalapozott döntéshozatalaihoz, a humánerőforrás fejlesztésével kapcsolatban, pontosabb, átláthatóbb és a vezetés által követhetővé teszi a folyamatokat.

– Indokolt az intézet szociális, jóléti juttatásainak, elérhetőségének, finanszírozási lehetőségének vizsgálata is a jövedelemkülönbségek megszüntetésére és a munka és családi élet összeegyeztetésének céljából.

– Ezeknek a vizsgálatoknak az alapján olyan intézkedési tervek kerülhetnek kidolgozásra, ahol az egyenlő bánásmód és az esélyegyenlőség biztosítása megvalósulhat az egészségügyi szolgáltatást igénybe vevők és a munkavállalók körében

Magánemberként nagyon szeret olvasni, zenét hallgatni, de otthon családi körben is gyakran terítékre kerülnek munkahelyének történései, hiszen párja is szakmabeli, szociális munkás.

Szereti a természetet, ha jó az idő szívesen kerékpározik hétéves kisláival a Sóstói erdőben.

A tanulást, úgy érzi, nem lehet abba hagyni, most nyelveket szeretne tanulni és tovább boncolgatni, kutatni az egészségügyi és a szociális szféra összefonódását és ennek következményeit.

Dr. Együd László
főorvos

Dr. Együd László főorvos 2006 január 1-je óta látja el az Ideg- és Gerincsebészeti Osztály osztályvezető főorvosi teendőit a Jósa András Oktatókórházban Nyíregyházán.

Budapesti születésű, ott nőtt fel, ott végezte iskoláit és kezdte orvosi pályáját. Egyetemi tanulmányai után több fővárosi intézetben is dolgozott, először 5 éven keresztül általános sebészként, majd az Amerikai úti Idegsebészetre, ezután a traumatológiai osztályra került, 10 éven keresztül pedig az Országos Baleseti és Sürgősségi Intézet Idegsebészeti Osztályának volt az osztályvezető-helyettese. Közben folytatta tanulmányait, három szakvizsgát is szerzett.

Választott speciális terület a baleseti idegsebészet, ezen belül pedig a koponya-gerincsérültek ellátása. Azt mondja, hogy ezen a pályán nincsenek kimagasló sikerek, csupán rész sikerek, amikor egy súlyosan sérült beteget sikerül életben tartani, vagy egy részben lebénult beteget úgy helyreállítani, hogy ismét képes legyen mozogni, sikernek tekinthető. Ebből a szempontból voltak és vannak sikerélményei. Kétségtelen, hogy

nehéz munka kétségtelen, hogy vannak olyan esetek, amikor az ember mindent elkövet, de mégisincs eredménye, ez sajnos az idegrendszeri sérülések velejárója.

A baleseti idegsebészet egyik nagy területe a gerincsebészet, ezen belül a legnehezebb műtéti típus a friss gerinctörések ellátása. Úgy véli, aki ebben járatos, meg tudja csinálni annak nem okozhatnak problémát a gerincsebészet többi területe sem.

Az általa vezetett osztálynak fő profilja az ideg- és gerincsebészet. Ez azt jelenti, hogy itt igen sok gerincbeteget operálnak, nemcsak sérülteket, hanem egyéb gerincbetegségekből eredő műtéteket is végeznek.

Munkájához elengedhetetlenül fontosnak tartja az élethosszig tartó tanulást, ennek érdekében minden kínálókozó lehetőséget kihasznál. Több alkalommal vett részt külföldi tanulmányúton. 1993-ban három hónapig Londonban tanult egy híres idegsebésznél, majd Svájcban egy ortopédsebész irányítása mellett szerzett tapasztalatokat. Már eddig is számos kongresszuson vett részt Magyarországon és külföldön egyaránt, ahol előadásokat tartott. Szerzőként, társszerzőként több cikket publikált különböző szaklapokban. Gyermektraumatológiával foglalkozó tankönyvben gyermekkori koponyasérülésekről írt egy fejezetet Bognár László tanár úrral együttműködve, aki a Debreceni Idegsebészeti Klinika igazgatója.

A két intézet munkája több ponton is kapcsolódik, kéthetente rendeznek Debrecenben tudományos konferenciát, meghívott előadókkal, ahol arra is van le-

hetőség, hogy megvitassák szakterületük problémásabb eseteit.

Ez év elején munkahelyet váltott, új otthonául Nyíregyházát választotta. Úgy gondolja, hogy minden ember életében van egy olyan időszak, amikor többre becsüli a nyugalmat, a jó munkakörülményeket, mint azt, hogy egy nyüzsgő nagyvárosban lényegesen nagyobb stressznek kitéve dolgozzon. Bízik abban, hogy Nyíregyházán olyan körülmények között, mint amit ez a kórház biztosít, jól tudja kamatoztatni tudását, tapasztalatait.

A munkahelyváltást természetesen az is motiválta, hogy Nyíregyházán a saját szakmai elképzeléseit valósíthatja meg. Korábban ez egy részleg volt, amely a traumatológiából kiszakadva folyamatosan válik önálló osztállyá. Egyik célja ennek elfogadtatása, egyrészt az idegsebészeti szakmai kollégiumban, másrészt az OEP-nél. Elődje elismert munkát végzett, a jó munkakörülmények részben neki is köszönhetőek.

Amikor elvállalta az osztály vezetésével járó feladatokat, számos megvalósításra váró elképzelését is megfogalmazta. Közele tervei között szerepel a Debreceni Klinikával együttműködve egy regionális gerincbetegközpont kialakítása. Ez azt jelenti, hogy a régióban élő betegek anyagát számítógépes rendszeren fogják nyilvántartani és egy közös, tudományos adatbázist hoznak létre.

Napirenden van néhány újabb műtéti eljárás bevezetése, melyek kisebb sebészeti beavatkozással járnak, érzéstelenítéssel is elvégezhetőek, és nem elhanyagolható előnyük, hogy kevés

anyagi ráfordítást igényelnek, bevezetésük inkább szaktudáshoz kötött. Ide tartoznak többek között az ebben a kórházban eddig még nem alkalmazott porckorong-beavatkozások, amikor katétert vezetnek a beteg porckorongba, és azt hőtermeléssel zsugorítják. Elsősorban porckorongsérvek kezelésében lehet jó eredményeket elérni ezzel a módszerrel. Ugyancsak folyamatban van annak az eljárásnak a meghonosítása, amellyel a csonttritkulásban szenvedő, összeroppant csigolyájú betegek állapotán lehet javítani. A bőrön keresztül a törött csigolyába beszúrva csontcementtel feltöltik azt, ezáltal a fájdalmak szinte azonnal megszűnnek, így az idősebb betegek hosszabb kórházi ápolása is megelőzhető. Már beszerezték a szükséges műszereket, de ahhoz, hogy hatékonyan dolgozhassanak, arra is szükség van, hogy a betegek időben kerüljenek a kórházba. A problémát az jelenti, hogy ez az eljárás nem eléggé ismert Magyarországon a reumatológusok és háziiorvosok körében.

Munkája mellett, ha van egy kis szabadideje, szívesen sportol, nyáron vitorlázik, télen síel. Nem véletlen a sport iránti elkötelezettsége, hiszen egyetemi éve alatt versenyszerűen vízilabdázott az OSC-ben, az egyetem első csapatában. Máig büszke arra, hogy abban az időben többször sikerült a Magyar Bajnokságig eljuttatni a csapatot és 1979-ben megnyerték a Bajnok Csapatok Európa Kupáját.

Van két Budapesten élő nagylánya, és egy hároméves kicsi fia, akit feleségével együtt nagy-nagy örömmel nevelnek.

Kovács Mariann

A közös emlék olyan, mint egy titkos szövetség

Beszélgetés Dr. Szegedi János osztályvezető főorvossal, címzetes egyetemi docenssel

(Tudatjuk, aki hiányolná, hogy tudományos tevékenységét, a szakmában és egyéb területeken betöltött tisztségeinek sorát, munkásságának állomásait helybiány miatt nem tudjuk felsorolni.)

Úgy terveztük, hogy ez elől a beszélgetés elől kitérünk. Hogy álljon a cselelő-botló amatőr egy országosan megbecsült, s mindenfelől a legnagyobb tisztelettel felövezett ember elé? S dadogva, ugyan mit kérdezz, ha tudja, hogy a másik nyomasztóan nagyobb tudás birtokosa? De aztán meghunyászkodtunk, ha beéri velünk a főszerkesztő, meg Szegedi főorvos úr is (akinek ajtaján, az enyészetnek ajánlva lelkünk, mégiscsak bekopogtunk), legyen meg a beszélgetés. És nem csak az ajtó nyílt meg előttünk, hanem az ember is.

A mi kórházunk olyan ma már, mint egy kis klinika, az hogy ilyen lett az elődök munkássága és nemzedékem érdeme is. Ilyen távlatból visszagondolva, úgy látom merész vállalkozás volt, amibe mi belevágtunk. Amikor megismertem a nyíregyházi kórházat, azt láttam, hogy itt egy nagyon szakmaszerető, hivatástudó orvosgárda működik, de a körülmények és a működés szerkezete elavult. A belgyógyászaton 1975-ig nem volt semmilyen profil, csak egy nagyon tiszteletre méltó rutinműködés. Nem volt szervezett akut kardiológia, vesebeteg-ellátás, intenzív részleg, hematológia, pajzsmirigy betegségekkel foglalkozó endokrinológia. Itt

volt hát előttem a lehetőség, csak élni kellett vele. Őt dossziében tettem le a terveimet Magyar János megyei főorvos elé - talán a fiatalok túlzó lelkesedésével -, hogy ezt szeretném megvalósítani, van-e rá lehetőség? Jó a terv - azt mondta Magyar János -, megvalósítani pedig nem lehet, hanem kell!

Szerencsés voltam, mert éppen akkorra érett meg a szándék a megye és a kórház vezetésében, hogy ki kell törni a rutinfeladatokból, tarthatatlan, hogy a megye betegei Debrecenbe járlanak gyógyulni.

Ezek után bátran nyújthattam be a fejlesztésekhez pénzigényemet. A falon csak mészt volt, csempe sehol, a padló mettlachi, alatta kohósalak. Ha a takarító nő túlzottan igyekvő volt, akkor a leszivárgó víz miatt gáz képződött és felrobant. Megfogott az akkori fiatal orvosok hozzáállása, kedvet, erőt adtunk egymásnak. Egy reggeli megbeszélésen elkeseredve azt mondtam: Gyerekek, ez szörnyű! Legalább egy linóleum lenne a roncsolt felületeken. Másnap reggel elém álltak: Főnök, összedobtuk a pénzt, megveszünk a linóleumot! Nővérek és orvosok a pincébe festették az ágyakat, az udvart felástuk, fűvet vetettünk, virágot ültettünk. Ezek a történetek, az igény és a szükség, összekovácsolta a társaságot. A mi osztályunk a műszak után is benn volt, tologattuk az ágyakat, székényeket - rendezkedtünk.

Ezekből a fiatalokból azóta főorvosok, osztályvezetők lettek. Emlékszel főnök! - mondják néha, ha valami érthetlenség a kedvüket

szegi. Igen emlékszem, a közös emlék olyan lett közöttünk, mint egy titkos szövetség. És ez a nagyon lelkes orvosgárda igényelte a képzést, nem volt hiúsági kérdés számukra, hogy a legbecsületesebb alázattal megkérjék a tudást. Gyakorlatilag átterveztük és átépítettük az osztályt. Komoly fejtörést okoztunk az igazgatásnak, de - és talán a cserkészakcióink miatt is - mindent megkaptunk. Talán elsőként szerveztük meg az akut kardiológiát, a vesebeteg-ellátást, az endokrinológiát, a hematológiát, az intenzív ellátást, és amire nagyon büszkék voltunk, az elektro-fiziológiai vizsgálatokat a Debreceni Egyetem után két hónappal már mi is alkalmaztuk. Megszolgált büszkeség volt, hogy a '70-es évek végén már olyan vizsgálatokat végeztünk, olyan beavatkozásokat gyakoroltunk, amiket akkor még csak az országos szakintézetek végeztek. Különösen gyorsan fejlődött a kardiológia, az intenzív ellátás, és kedvenc témám, a vesebeteg-ellátás. Ilyen csak a négy egyetemi központban és a minisztérium által külön szervezett miskolciban volt. A nefrológiában úgy indultunk, hogy addig környékeztem Magyar főorvos urat, hogy végül azt mondta: Ha tudsz szerezni művese készüléket, hát van rá egy kis pénzünk. Felutaztam Budapestre, az orvosi egyetem Száva-utcai raktárából előkutattam egyet, amit az urológiai klinika már leadott. Csak nézett rám a raktáros - minek ez magának? Mondom: Beteg gyógyítani. Tudja mit főorvos úr? Akkor van itt még egy, vigye azt is. Így hoztam

haza egy árban kettőt. Nem voltak ezek modern készülékek, de elindultunk velük. A legelső kezeltünk egy fiatal gyerek volt, aki húsvétkor fagyálló folyadékot ivott. Sehol Magyarországon nem fogadták, lemondtak róla. Nagyon féltünk, teljes orvosgárdánk Jánosért aggodott. Azóta is él, már gyereke is van. A nefrológiába úgy vonultunk be, mint egy olyan hely, amelyik fenntartás nélkül segítséget ad bármelyik kórháznak, befogad bármerről érkező beteget. A szomorú gyakorlat azt volt még a '70-es évek végén is, hogy hatvan év felett nem dializáltak senkit - nem volt rá kapacitás. Egy este fölhívott a szombathelyi kórházból egy kolléga: Főorvos úr, ha Istent ismersz, segíts! Egy húszéves fiúról van szó, nem akarják sehova felvenni. Visszaszóltam: Küldjétek! Az a fiú is rendbejött, azóta a veseátültetésen is túl van. Szerénykedhetnénk, de a magyar vesegyógyítás történetében a nyíregyházi mégis csak egy külön történet. Jó emlékekkel gondolok a megye akkori vezetőire. Kijöttek, megnézték a művese kezelést, ami egy borzalmas látvány a beavatatlannak, mert különböző átlátszó műanyag szerelékeken, csöveken kering a vér. Elborzadtak, s belátták, hogy erre itt szükség van. Azonnal megkérdezték: Mit kérsz? És én mindig azt mondtam, hogy még egy és még egy művese készüléket! 1990-ben, amikor a legnehezebb helyzetben voltunk, ha a Braun-céggel nem futunk össze, lenne-e művese állomásunk? Azóta olyan magas szinten tartjuk a kezeléset, minőségbiztosítást, indikátor-ellátást, dolgozók

motiválását, mint korábban soha. A privatizáció másfelől is nagyon hasznos dolgokat hozott be hozzánk a civilszférából. A rossz kényzszerőségek helyett átvettük a célszerű gazdálkodás elveit, az igazságos és motivációs jövedelemelosztást, a jogok rendjét. Magyarországon ma 18, Európában 101 műve állomás működik így. Ha nem nyúltunk volna bele a régibe, ha a Braun cég nem jön ide, hol tartanánk? Volt kockázat, de vezetőként vállalnom kellett, mert egyszerűen nem volt más, jobb megoldás.

Az évek alatt kibővítettük és korszerűsítettük a műveseparkunkat, olyan művese állomást hoztunk létre, ami gyakorlatilag ma is tökéletes. A kórházi menedzsment is megtett mindent. Olyan készülékeket tudtunk venni, amik az egyetemi klinikákon sem voltak még. Petrányi professzor úr, aki a klinikán olyan főnököm volt, hogy tőle tanultam mai napig a legtöbbet, egy országos szakmai értekezleten, némi kedves malíciával megkérdezte egyszer: Na, mit csinál maga Nyíregyházán? Jól esett felsorolni, mire jutottunk, mi mindent csináltunk. Akkor azt mondta nekem a hallatlan tekintélyű ember, aki mögött egy egész életmű állt, hogy könnyű magának. Nézze kérem, maga megkap mindent, de én itt a klinikámon, ha le akarok cseréltetni három csempét, visszakérdeznek, hogy ki az a Petrányi? Elgondolkodtam, hogy mennyire igaza van.

Itt volt fogadókészség, várakozás és elvárás, és hozzárendelték a feltételeket is. Nekünk elég volt hozni az eredményeket, rámutatni, merre haladjunk. Valamiképpen koraszülöttek voltunk, nem vártuk be, hogy mikor köszön be hozzánk a

korszerű, hanem elé mentünk. A betegregiszter-programokat például az elsők között indítottuk el. Hypertonia regiszterünket Zsonda doktorral, Sértő-Radics doktorral dolgoztuk ki, akik elvitték Amerikába is. Elismeréssel fogadták. Eredményeinket elvittünk az orvosi kongresszusokra is, és nem hiúságból, hanem, hogy a többi vidéki kórháznak is

bátorságot, kedvet adjunk, hogy a magas tudomány gyógyítássá lehet szervezni mindenütt. Így is könnyeltek el bennünket. Várták, hogy a nyíregyháziak bemutassák, miben nyüzsögnek már megint.

Ennek a folytonosan kezdeményező munkának köszönhetem, hogy már a '80-as években bekerültem - mint legfiatalabb - az Egészségügyi Tudományos Tanácsba. Olyan professzorok mellett ülhettem, akik tanítóim voltak, olyan nagy öreggek mellett, akikre feltekingett az egyetemes szakma. Mint gyerek a családban,

lestem a véneket, arcukról leolvastam, mikor nem illő, és mikor szükséges szólnom.

Felesleges dolgokon sose elmélkedtem. Ha tudományos munkába fogtam, arra figyeltem, ami a konkrét gyakorlatba bevihető. Öt egyetemi szakkönyvnek vagyok társszerzője, mert van mondanivalóm. Ha a szakma, amit adott, most vissza-

kéri, hogy új elmékhez is eljusson a tudás, kötelességem visszaszolgáltatni. Ezért vállalkozom el minden felkérést, ha előadni, értekezni, tanácskozni meghívnak és ezért vállaltam tisztségeket a magyar orvostudomány szervezeteiben is. Mind földön járó falusi orvos beviszem közéjük az egészségügy szürke mindennapjait, és mert nem vagyok elvitelesen megalkuvó, szóvá teszem a kellemetlen rosszat is, hátha közelebb jutunk a megoldásokhoz. Kórházunk, osztályunk szakmai, tudományos tevékenységének elismerését jelenti a Ma-

gyar Nephrológiai Társaság alelnöksége, a Magyar Belgyógyász Társaság, a Magyar Hypertonia Társaság elnökségi tagsága, a Belgyógyászati Szakmai Kollégium Angiológiai Bizottságának elnöksége, a MOTESZ alelnöksége, a Magyar Belgyógyász Társaság Északkelet-Magyarországi Szakcsoportjának társelnöksége.

Ebben az évben merült föl a Nemzeti Fejlesztési Programon belül, hogy a szív és érrendszeri betegségek dolgában is halaszthatatlanul lépni kell, mert ezek a betegségek az halálozás 52 %-át teszik ki. A MOTESZ elnöksége a mindennapok tapasztalatát összegezve elkészítette javaslatát. Uraim ez nem javaslat, hanem egy kész tervezet - mondta a miniszter - eszerint dolgozunk. Én tudom, hogy nem lesz könnyű. Heroikus munka lesz átalakítani az egész humán erőforrás-menedzsmentet, de be kell látni, hogy a szükségletekhez kell végre igazítani a személyes vágyakat ebben az országban. A szakemberképzést a hiányok, szükségletek alá kell rendelni. Megdöbbent mindenki, amikor azt mondtuk, legyenek nagyon pontosak a kompetenciák. Egy diplomás ápoló például az orvos teendőinek egy részét el tudja látni. Éppen azt a felét, ami miatt most szenved és túlterhelt a szakorvos. Legyen az ápoló a műszakvezető, aki fogadja a beteget, végezze el ő a szükséges alapvizsgálatokat, az adminisztrációt, és csak azon után adja át az orvosnak. Ebben a struktúrában mindenki megtalálhatja a helyét, azzal fog foglalkozni, amihez ért, és végül az egész rendszer hatékonyabb lesz. Azért felesleges több orvost képezni, hogy a rutinvizsgálatokban és az adminisztrációban nagy há-

nyaduk gyakorlatilag elveszen! És felesleges a diplomás ápoló, azért hogy ágytálat hordjon. Nem vitás, ez egy generációs is új szemlélet, nem először élek meg hasonlókat.

Szerencsés voltam, mert az első ilyen generációs korszakváltást fiatalon éltem meg. A háború után kinevezett főorvosok akkor kezdtek nyugdíjba menni, mire én beérlelődtem. Nem kellett tehetetlenül, várakoznom, nem keserített meg a lefojtottság. És később is szerencsém volt, hogy nem gáncsoltak, hagytak dolgozni, hagyták, hogy ambícióim kiteljesedjenek, mert látták, hogy munkámmal hasznára vagyok betegnek, kórháznak.

Osztályunk a jó menedzselésnek és az országosan elismert sikereknek is köszönhetően, húzó ereje lett a kórháznak. Nálunk nincs orvoshiány, részben, mert célszerűen osztjuk meg a munkát, másrészt, mert ma már elismerést jelent, ha valaki a nyíregyházi belgyógyászatra meghívást kap. Éppen most vettünk fel 8 fiatal rezidentet. Ők már a jövő emberei. Eredményeinket közösen, igazi teammunkában értük el. Munkatársaim támogatása, együttműködése a garanciája a jelennek és a jövőnek. Az a vezető, aki ezt nem veszi tudomásul, előbb-utóbb magára marad.

Nem kis büszkeséggel mondom, mennyire jól teljesít önálló szakmacsoportunk. Az én dolgom a feltételek biztosítása mellett már csak az átfogó, összerendező irányítás. Nem túlbecsülve a vezető dolgát, azt állítom, hogy a jövőben a vezetők dolga sokkal nehezebb lesz, mint nekünk volt. Már ma is igaz, hogy egy orvos, akár csak egyetlen szűk részterületet sem képes át-

fogni önmagában, mert olyan szédületes tempóban gyorsul az ismerethalmaz. Ráadásul a halmazok közötti viszonyoknak is egyre bonyolultabb rendszereit ismerjük fel - hogy állhatnánk meg? Ezért nagyon izgalmas terület az orvoslás problémáit hihetetlenül sokfelől megközelítő és megvilágító informatika. Sokkal több van benne, mint ami látszik. Ha tudja az ember, hogy mit, miért akar, már csak a jó kérdéseket kell föltennie, hogy eldöntse, milyen eszközöket alkalmazzon, milyen úton járjon. De, jól kérdezni! - ezen áll vagy bukik minden. Akkor kezdődik a baj - és ez az élet minden területére igaz -, ha a kérdéseket rosszul tesszük fel, vagy megkerülve fel se tesszük! Kell nekünk Nyíregyházára az Egészségügyi Főiskola, benne az informatikusképzés? - tették fel évekkel ezelőtt az alapítók a kérdést. És jól válaszoltak. Tagja vagyok a főiskolai tanári karnak és mondhatom, ez egy pedagógiai és orvosszakmailag is jól összerakott intézmény.

Nagyon fontosnak tartom az oktatást - és mert meghívtak - örömmel veszek részt az egyetemi képzésben is. Ahogy rendszeresen járok közöttük, oktatva, vizsgáztatva is, azt látom, hogy nagyon sokat tudnak a mai fiatalok - az más kérdés, hogy gyakorlati tudásukat majd a kórházakban szerzik meg. Az egyetemnek sok mindent meg kellene tanítani. Például az orvoslás misztikumát, mert a gyógyításhoz nem elég okosnak lenni. Ha egy orvos belép a kórterembe, legyen érzékelhető, hogy erőtere van. Ezt a láthatatlan kisugárzást tévedhetetlenül felismerik, érzékelik a betegek, és ez nagyon kell a gyógyításhoz, mert hitet ad.

Ha egy orvosban nem hisz a beteg, megette a fene! Tudjuk, hogy ez az erő egy alig képezhető személyes adottság, de azért vannak elsajátítható elemei. Nem vitatom, farmerben is lehet okosakat mondani, de a gyógyításhoz nem elég a racionalitás, mesterségünknek minden időkre érvényes hagyományait mindenkinek tisztelni kell.

A mi korunkban az empátikusan gondolkodó ember volt az ideál, a maiban a célszerűség, a haszonelvűség dominál. Nagyon kell vigyázni, nehogy maholnap eszköz legyen a beteg! Régi igazság: akkor válik jó orvossá az ember, amikor hozzátartozója, vagy ő maga beteg lesz. Mert mi történik? Az egészségvágy megemeli az embert. A jó orvos nem csak szakmailag emelkedett, a gyógyító munkához lélekben is fölmagasodik. Olyan ez, mint egy transzállapot. Az a sikerélmény-vágy, ami az igazi orvost élte, nem tudati, hanem lelki élmény. A fiatal orvosok nagy része "hajt", eredményeket akar, szeretne valamit elérni, ezeket becsülöm. Egy kisebb részük praktikus túlélő. Velük semmi dolgom!

A belgyógyászt két tény nyugtathatja meg. Egyik, ha meggyógyul a beteg, a másik, ha a boncolás megállapítja, hogy a halál oka az volt, amire gondolt. Egyszer egy fiatalabb kollégát megkérdeztem: Mondja csak, nem izgul? Azt mondta: Nem, mert amit meg tud csinálni, azt megteszi, amit nem, azt úgyse haladhatja meg. Érdekes. Én szinte mindig izgulok, mert mindig remélem, hogy meghaladhatom, amit tudok. Csak a jó orvosnak vannak igazán mély kudarcélményei, a másokban minden kudarc csak karcolás. Csak a rossz orvosnak nincsenek tévedé-

sei. A fiatal orvost meg kell tanítani a kudarcok elviselésére, mellette kell állni, hogy el ne vesszen a hite, az önbecsülése.

Amikor az ember pályafutásának vége fel érkezik, nagyon erős, kíméletlen és becsületes önkontrol alá kell vonnia magát. Ura-e még a dolgoknak? Mennyiben van rá szükség, nem gátja-e az utána következő fejlődésének és természetes lendületének? Ilyenkor vetődik fel az utódlás kényes kérdése.

A megfelelő szakembereket a főorvosnak kötelessége kinevelni, de hogy az osztály vezetése kire maradjon, azt nagyon nehéz eldönteni, két okból. Egyrészt, a tudományos tevékenységet nagyon megkövetelik, pedig ahhoz azt hiszem egy külön véna kell, és én úgy vélem, a "főnöknek" nem feltétlenül kell mindenben a legokosabbnak lenni. A másik, hogy a legalkalmasabbnak látszó rendszerint nem akar osztályvezető lenni, legfeljebb főorvos. Ma már olyan kellemetlen kötöttségekkel jár a vezetés, olyan járulékaik vannak, amiket meggondolatlanul, rátermettség nélkül csak felelőtlen, hiú ember vállal el. A legtehetségesebből, a legkiválóbból is lehet ugyanakkor nagyon rossz vezető, mert az alkalmasság csak a munka közben derül ki. Ott vannak azután a mindenki által szeretett emberek. Attól félek, az ilyenből nem lehet jó főnök, mert jellemében valami baj van. Valami elvtelenség feltétlenül működik a háttérviszonyaiban. Ez lehet, hogy riasztó filozófia, de a fraternizálás, a kedveskedő elvtelenség széttzilleszti a munkát. Aki rossz munkájának számon kérése miatt megbántódik, csak tegye, sőt ha változni nem tud, jobb, ha

elmegy! Az egészségügy az ilyet nem cipelheti, annál drágább a gyógyítás. Nagyon fontosnak tartom, hogy az utódlás kérdéseiről a menedzsmentnek is legyen egy határozott állásfoglalása. Mint ahogyan egyéb kényes kérdésekben is. A kényszerekben ne a kapóra érkező esetleges jó szerencsére hagyatkozzunk.

Hogy aztán ezzel együtt én jó vezető vagyok-e / voltam-e? Bizonyos hiúsággal, de egyben álszerénység nélkül azt mondhatom, hogy igen, mert szakmám, kórházam, osztályom és kollégáim felemelkedéséhez hozzájárultam - igaz, a "végítélet" nem az enyém. Voltam a kórház megbízott főigazgatója is. A legnyomasztóbb volt átvenni, a legnagyobb megkönnyebbülés átadni. Külön hivatásnak tartom egy kórház főigazgatását. Aki ilyen feladatot vállal, és meg is felel annak, azt nagyra becsülöm. Az én szakterületen lejjebb, az osztályon van, és amibe kapaszkodok, az csak a fondoszkóp.

Gyakran megkérdezik, hogy jövök ki a kórház vezetésével? Nagyon jól, mert nincsenek egymással szemben elvtelen elvárásaink. Ez a kórház Magyarország legnagyobb kórháza, egészséges belső kommunikáció nélkül naprakészen, teljeségében áttekinteni és irányítani, nagyon nehéz, sőt lehetetlen, és én azt tapasztalom, nálunk a kommunikáció jól működik. Külön értéknek tartom, hogy adnak a "vének" tanácsaira - amíg lehet. Mert a vének elmennek egyszer. Ez rendben is, csak az nincs rendben, ahogyan ez Magyarországon megtörténik. Nálunk nincs meg a méltóságos visszavonulás kultúrája. Ez egy borzalmas dolog. Bukott ember, akinek lejár a

mandátuma. Láttam megkeseredett embereket. A kultúrált világban egészen más a fölfogás, ha csak elfárad valaki és azért visszavonul, a terhet leveszik róla, de a szakterületén, mert értékes, nem hogy hagyják, kérik, hogy tovább dolgozzon. Értékeit nem hagyva veszni, megadják így a méltóságos visszavonulás lehetőségét is. Egy versenyló egyszerűen nem tud leállni. Ahogyan az amerikaiak mondják, egy igazi versenyló és egy jó vezető abban hasonlít, hogy nem kell őket ostromozni, időnként inkább vissza kell őket fogni. De - bármilyen nehéz -, be kell látni, akit a pályáról leszólít az idő, annak a pálya szélén a helye. Úgy érzem a kórháznak méltó munkatársa voltam és mindent megtettem, hogy hírneve nőjön. Nem a munkahelyem ez, annál több!

Ma még nem érzem jeleit, hogy siettetnének, hogy a hátam mögött összesúgnának, de nem titok, én is körülnéztem már, merre fordulok, ha itt befejezem. És az a kis terület a járóbeteg-ellátás, de az is csak úgy, hogy senkinek ne legyek ellenpéldája. A pálya széléről én nem fogok bekiabálni.

Azért a jó lenne, ha ez az általam is taposott út tovább folytatódna. Ismerve az utánam következő munkásságát, erre látok reményt.

Ha mérlegre teszem eddigi dolgaimat, úgy látom, - bár nem lehet ketté osztani szakmai és emberi felét - az emberi oldal felé jobban igyekeztem. Két ember készítetett erre. Édesapám, aki egy nagyon bölcs ember volt, és a feleségem. Nincs helyzet, amiben elragadtatná magát, és ezt a fegyelmet kiterjeszti rám is. Ha kell figyelmeztet, hogy amit helyesnek gondolok, az nem egészen úgy van. Sokszor dühöngtem, hogy teheti?

Pedig csak engem védett. Neki köszönhetem, hogy megtanultam: soha ne lépjem át a magam kompetenciáit. Jó családi háttér nélkül könnyen megbillen az ember, és ő mindent megteremtett körém: szeretetet, védelmet, de kontrollt is, hogy nyugodtam dolgozhassak. Egy kicsit a pedagógusom is olyan entitásokkal, amikből mindig okultam.

Pest mellett születtem, Pesten éltem. Egyszer szóesett arról, hogy elmegyünk, de a gyerekeim azt mondták: Arról szó sem lehet! Mi szabolcsiak, nyíregyháziak vagyunk! Azóta, ha valahol rosszat mondanak a megyénk, városunkra, személyes sértésnek veszem.

Jó érzés, ha számon tartják az embert, ha időnként kap egy elismerést, de ehhez valahogy a kora révén is eljut. Az osztály, a munkatársaim tevékenységének elismerését is jelenti a 99 közlemény és 439 előadás. Amikor a Török Eszter díjat Magyarországon az első között kaptam meg, úgy éreztem, rám omlott a világ. Valóban megérdemeltem? Hálsten' nem magamagának ad ilyesmit az ember. Megkaptam a Batthyány-Sztrattmann díjat is. Kétszeres kitüntetés, hogy éppen a Debreceni Egyetem javaslatára. De nagyobb díj mindennél, hogy a feleségem elvisel engem, mert én aztán tudom, mennyire nem könnyű elviselni.

Ezért is gondolkodom el mostanában, ha már nem leszek itt, mit fognak mondani rólam? Megértettek-e? Jó-e az, amit én jónak tartok, és állja-e az időt, jó lesz-e még úgy húsz év múlva? Nem tagadom, e téren van bennem hiúság. Akivel semmilyen szubordinációban nem vagyok, könnyebben alkothat véle-

ményt, mint akivel a szakmában alá, vagy fölérendelt viszonyban együtt dolgozom. Nem is a mai, jövőbeni véleményük a kérdés, amit még sem ők, sem én nem ismerhetünk, mert az ember értékei csak a távlatokban tisztulnak le.

Az Arc-Kép minden kísérlete azt keresi, amiért személy szerint önmaga felelős az ember: szeme pillantásának mennyi fénye van? Lélekbe tekintés ez, a belső fény személyes exponálása, s nagy a tét, mert az írás megmarad. Nagy a tét, a személyes szóolás és a portré minden árnyalata átáramlik a külvilágba. Aki szól, önmagát mondja el: íme ez vagyok. De elmondja azt is, milyennek látja a magán kívüli világot: íme barátaim, ilyenek vagyok. Így adatik elégtétel mindkettőnek, mindkettő javára.

A törpék, ha némelykor megcsodálhatnak egy-egy óriást, s békésen lépdelhetnek nyitott tenyerén, arra a megállapításra jutnak, hogy nem is olyan nagy valami az, csupán a megszokottnál egy kicsivel nagyobb méretű ember. De az talán csak a törpéknek mindegy, óriásember ő vagy emberóriás?

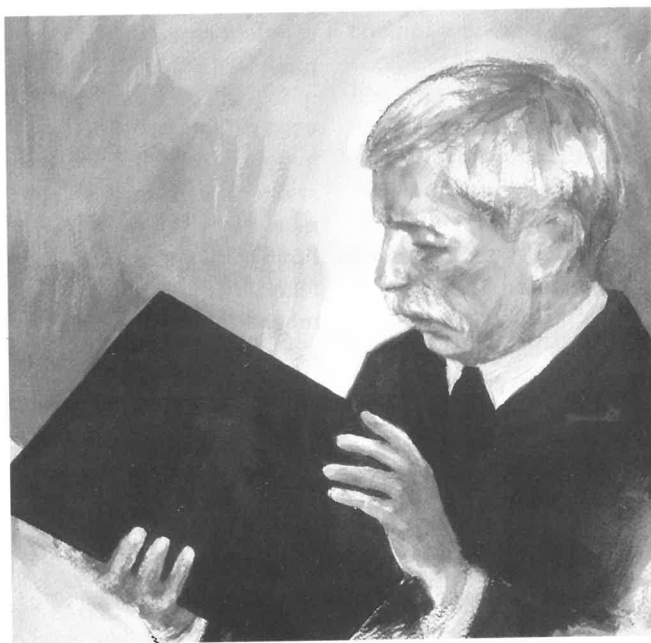
Mi nem vagyunk "semmilyen szubordinációban" vele, ezért nyugodtan elmondhatjuk, hogy szemében, mikor megrebent, láttuk a fényt. Lep-lezhetetlenül tiszta volt, éppen olyan, mint gyermekkorában bárkié.

A legnagyobb tisztelettel köszöni a meg nem érdemelt találkozást:

Bugya István és Szabó Tibor

Elment Berki Tóni...

Megdöbbenve kaptuk a hírt, hogy Berki Tóni (hiszen nekünk mindig is Tóni volt) a korábban intézményünkben megjelenő Kórlap című időszak kiadvány szerkesztője örökre elment. Sokáig fel sem fogtuk, meg sem értettük. Váratlan volt ez a búcsú. A Móricz Zsigmond Színház alapító tagja volt. Pályája során megszámlálhatatlan emlékeztetés szerepben láthatta a közönség. Játszott többek között az Úri muriban, a Revizor, a Sári bíró, a Koldusopera, a Búbos vitéz című darabokban is. Önálló estekkel állt közönség elé, szívesen vett részt író-olvasó találkozókon és sokszor fellépett kórházunk különböző rendezvényein. 59 éves volt. Lényére, sajátos humorára, különleges orgánumára sokáig emlékezni fogunk. Nyugodj békében Tóni, Isten veled...

Dr. Dauda Györgyre emlékeztek a Jósa András Kórházban. A Patológiai Osztály egykori vezetője ebben az esztendőben lenne 70 éves. 1976-ban nevezték ki a Jósa András Kórház Patológiai Osztályának élére. Dauda György honosította meg a megyei kórház patológiáján az elektronmikroszkópos technikát, amely az UV mikroszkóppal együtt a nephropatológia elengedhetetlen eszköze. Kérésére számos egyéb műszerrel szerelték fel az osztályt, mely ezután igen hamar elérte a Gerlei tanár úr idejében közismert tekintélyét. Még a módszer általános elterjedése előtt ő vezette be a immunhisztokémiai technikát, amely azóta elengedhetelenné vált a napi rutin diagnosztikában. Megyei szakfőorvos volt, tagja az ETT-nek, a szakmai kollégiumnak. A DOTE javaslatára az egészségügyi miniszter Címzetes Egyetemi Docens címet adományozott neki 1980-ban. Kiválóan beszélt németül, angolul. Számos cikket publikált, külföldi és magyar szaklapokban. A Jósa András Kórházban Dauda György főorvos úr sosem tartotta magát szentnek, tévedhetetlennek, bízott benne, hogy nem fog eljutni oda, hogy ne tudja felmérni szellemi határait. Így amikor 1998-ban nyugdíjba küldték úgy határozott, hogy tovább folytatja nyugdíj mellett a munkáját. Sajnos ezt csak 1999. július 30-áig tehetette, amikor is tragikus hirtelenséggel elhunyt. Halálának évfordulóján, dr. Dauda György emlékére koszorút helyeztek el tisztelői a sebészeti tömb aulájában.

„...akinek szép a
lelkében az ének
az hallja a mások
énekét is szépnek„
Babits Mihály

A Jósa András Megyei
Kórházban 2001. április óta
minden hónap utolsó szerda
délutánja a nyugdíjas szak-
dolgozók klubfoglalkozásá-
nak időpontja.

Az ezt megelőző években
évente egy alkalommal talál-
koztak a 110–120 nyugdíjas
az ajándékozással, műsorral,
vendéglátással egybekötött
karácsonyi ünnepség alkal-
mából. Néhányan jelezték,
hogy szeretnének gyakrab-
ban találkozni. A humánpol-
itikai munka fontos része
lett a nyugdíjasok támogatá-
sa, a szociálisan rászoruló,
és a betegek segítése, a sza-
badidejük értelmes kitöltése.
Körükben végzett kérdőíves
felmérés válaszaiból kide-
rült, hogy szívesen hallgat-
nának a testi-lelki egészség
megőrzéséről szóló előadá-
sokat, tájékoztatást a szociá-
lis juttatásokról. Örömmel
találkoznának helyi írókkal,
költőkkel, de a színház és
koncertlátogatás sem áll tá-
vol tőlük, a kirándulásokat
pedig nagyon várják. Mind a
humánpolitikai, mind a sze-
mélyügyi csoport vezetője
nagy odaadással fáradoztak
azon, hogy ezek a „kívánsá-
gok” teljesüljenek. A közös
munka eredményeként,
2001 tavaszán, 96 fővel
megalakult a „Silver-kor”
Nyugdíjas Klub, elnöki fel-
adatainak ellátására Tass
Emőkének választották.

Az éves programtervek
valóságossá váltak, így jutot-
tak el az első évben a szat-
mári műemlékeket megcsodá-
lni, 2002-ben pedig Mis-
kolctapolca gyógyvizébe
strandolni. A következő esz-
tendőben Ópusztaszeren jártak.
Gödöllő és Budapest
látnivalói is felejthetetlen él-
ményekkel gazdagították a
csoport tagjait 2004 nyarán.
Az elmúlt évben Eger váro-

sának történelmi nevezetes-
égeit tekintették meg.

Rendszeresen hívnak ven-
dégeket a különböző művé-
szeti ágak területéről, főleg
színművészeket, írókat, köl-
tőket.

„Ezüst-kor” történet • 2001-2006

Az irodalmat kedvelő
nyugdíjasok nagy érdeklő-
déssel fogadták Bodnár Ist-
ván író-újságíró, és nagy
örömmel vitték haza gyűjte-
ményükbe dedikált köteteit.
Nagy István Attila közvetlen
stílusával lenyűgözte a hall-
gatókat. A klub vendége
volt Szabó Tibor festőmű-
vész és barátja Bugya István
költő, aki nagyvonalú gesz-
tusként a klub tagjainak
ajándékozta legújabb köte-
tének nyolc példányát, meg-
alapozva ezzel a nyugdíja-
sok könyvtárát.

A kórház különböző mű-
vészeti ágakat gyakorló dol-
gozóit is szívesen fogadták,
így Majláth Magdolna szak-
asszisztens első és második
verseskötetének bemutatójá-
ra is ebben a klubban került
sor, de nagy örömet okozott
Koleszár Ferenc, aki a Bel-
gyógyászati Osztály munka-
társa, amikor egy kis ízelítőt
adott különleges hangvételű
verseiből.

Eltekintve a teljes felsoro-
lástól, rendkívül érdekes, is-
mereteket bővítő előadások-
at hallgattak meg a kórház
nyugdíjasai az eltelt évek
alatt.

Itt kell megemlíteni dr.
Kriston Anikó osztályvezető

főorvos a mozgásszervi be-
tegségek megelőzéséről szó-
ló előadását. A látásproblé-
mákkal élő klubtagok figyel-
mesen hallgatták dr. Kovács
Mária szemész főorvos intel-
meit. Nehezen, de sikerült

elérni, hogy dr. Csokonay
József nyugalmazott osztály-
vezető főorvos is eltöltsön
ebben a körben egy kelle-
mes és tartalmas délutánt.

Megérte, a sok régi isme-
rős, főnővér, ápoló, labo-
ráns-csillogó szemekkel hall-
gatta szavait. (Sajnos, már
odafönt mesél az egykori
munkatársaknak). Régóta
várt vendég dr. Szilágyi Attila
kardiológus főorvos, aki a
magas vérnyomásról és a
szívbetegségek kialakulásá-
ról, a legújabb kezelési mód-
szerekről olyan közérthető-
en tartott tudományos igé-
nyű előadást, hogy vastaps-
sal minősítették a jelenlevőket.
Emlékezetes volt dr. Orosz
Márta osztályvezető főorvos
az influenza megelőzéséről,
tüneteiről, kezeléséről szóló
érdekes szemléletes előadá-
sa.

Nem kisebb érdeklődéssel
fogadták a „Lelki egészség-
védelem – korhatár nélkül”
című előadást dr. Exterdéné
Zsurkai Ilona, okleveles
mentálhigiénikustól. A vesz-
teségek feldolgozásáról, a
lelki egyensúly megőrzésé-
ről olyan szépen, megnyug-
tatóan kevesen tudtak volna
beszélni, mint ahogyan Sza-
bó B. Sándor, a kórház lel-

késze tette. Legutóbb dr. O-
lasz József főgyógyász
jött el, hogy a házi-patika
kezeléséről, a vitaminfo-
gyasztás jelentőségéről tájé-
koztassa a kedves nyugdíja-
sokat.

Az éves program méltó
befejezése volt a Karácsonyi
Nyugdíjas Találkozó, mely-
hez az intézmény vezetése
pénzügyi támogatást nyújt-
ott, és jelenlétükkel emelték
az ünnep fényét. Ajándék-
osztással néhány kedves
szóval gyakran csaltak köny-
nyet a szemükbe, boldogsá-
got a szívükbe. Ennek a
nagyszabású rendezvény-
nek a megszervezése min-
den esztendőben a szociális
csoport és a PR-iroda mun-
katársainak a feladata és ér-
deme.

A civil szervezeteknek na-
gyobb esélyük van pályáza-
tokon indulni, érdekeiket
érvényesíteni, ezért átszer-
vezték a klubot. 2004. július
hónaptól „Ezüst-Kor” Egész-
ségügyi Nyugdíjasok Egye-
sülete néven működik. El-
nöki teendőit Földházi M-i
hálné, az Ellenőrzési Osztály
munkatársa látja el.

Egyesületük tagja a Me-
gyei Nyugdíjasok Érdekvé-
delmi Szövetségének. Baráti
viszonyt alakítottak ki az
„Őszikék” Nyugdíjas Óvó-
nők Egyesületével.

Kórházon belül az Ápolási
Egyesülettel tartanak fenn
kölsönösen jó kapcsolatot,
hiszen úgy vélik, a ma ápo-
lónői a jövő nyugdíjasai.

Az egykori szakdolgozók,
áldozatos, néha fáradtságos,
de mindig szeretettel és lel-
kiismerettel végzett munka,
több évtizedes munkavi-
szony hűsége után megér-
demlik a törődést, a figyel-
met, a rendszeres progra-
mok biztosítását, egy össze-
tartó közösség támogató
erejét, hogy érezzék, nincse-
nek elfeledve, család hiá-
nyában elhagyatva.

*Petrikovics Zsuzsanna
titkár*

AZ ÁPOLÓK NEMZETKÖZI NAPJA

A „lámpás bölgy” emlékére

Május 12-e piros betűs ünnep az ápolást választók körében.

Az Ápolók Nemzetközi Napját ünnepeljük szerte a világban Florence Nightingale születésnapján.

A nagy ápolástudós, modern betegápolás nagy úttörőjének tanítómester életművével az ápolás tudományos rangra emelésével kivívta az utókor elismerését és megbecsülését.

Florence Nightingale hitvallása szerint az ápolás szent és tiszta hivatás, a szenvedőknek enyhülést, a gyógyulóknak életet ad.

Az ápolói hivatással kapcsolatos megállapításai, szakmai útmutatásai máig érvényes követelményeket fogalmaznak meg az ápolás művelői számára.

Adózzunk emlékének bölcs gondolatainak egyikével.

„Bárki, aki felelős pozícióba kerül, tartsa észben a következő egyszerű kérdést

/nem azt, hogy én magam hogyan tehetem meg mindig a helyes lépést, hanem azt, hogy/ hogyan segítsen elő azt, hogy a helyes lépést mindig megtegyék”.

Florence Nightingale 1820. május 12-én Firenzében született, gazdag brit család gyermekeként. Tanulmányait, Párizsban majd a németországi Kaiserswerthben végezte. 1854. október 21-én több nővértársával együtt Szkutariba utazik, hogy a krími háborúban a sebesülteket ápolja.

Nightingale munkájával és kitartásával kivívta a férfiak megbecsülését. „Lámpás hölgy-nek” nevezték, mert mindig egy török mécsest vitt magával, amikor a sérült, katonákkal teli folyosón csendes lépteivel végighaladt.

Kórházban megszervezte az első ápolónővér-iskolát.

Pályája során Nightingale figyelmét a hadsereg és a hadikórházak, valamint az indiai és angliai szegények higiénés helyzetének javítására összpontosította.

Már túl volt a nyolcvanadik életévén, de még mindig dolgozott, adatokat gyűjtött és tanulmányokat írt, beteg- és egészségápolásról...

Időskorában is jó egészségnek örvendett, mielőtt felig megvakult.

Széles körben elismerték tudását, energiáját és együttérző munkáját. 1910. augusztus 13-án Londonban, kilencvenéves korában érte a halál.

Tisztelettel adózzunk emlékének, és jelképesen vigyük tovább mécsesét!

„– Az igazság keresése

közben mindenhol megpróbáltam információt gyűjteni, de alig jutottam olyan kórházi adatokhoz, melyek összehasonlításhoz szolgálhattak volna.

Ilyen adatok birtokában sok más kérdésre is választ kaphattunk volna...”

Florence Nightingale

Hazánkban a Magyar Ápolási Egyesület az Ápolók Nemzetközi Napját minden évben országosan nagy ünnepség közepette Florence Nightingale születésnapján megünnepeli.

A Semmelweis egyetem Nagyvárad téri nagy előadótermében az ország minden részéről ekkor összegyűlnek az egészségügyi szakdolgozók. Ebből az alkalomból kórházunkat az idén 10 fő képviseli.

Intézményünkben az ápolók napját idén, június 1-jén ünnepeltük.

Borsy Béla
Kp Betegszállító
csoportvezető

Apáczaisok a beteg gyermekekért

Hagyományteremtő szándékkal, tartalmas gálaműsorral és nagyvonalú pénzadománnyal lepték meg május 16-án a nyíregyházi Apáczai Csere János Gyakorló Általános Iskola diákjai és pedagógusai, a Jósa András Kórház II. Gyermekosztályának kollektíváját. A rendezvénynek a Nyíregyházi Főiskola Bessenyei aulája adott otthont.

Rendhagyó volt az Apáczai Csere János Gyakorló Általános Iskola diákjainak gálaműsora, hiszen a tanév végi színes műsor keretében adták át a szülők és diákok adományát, a II. Gyermekosztály osztályvezető főorvosának, dr. Dolinay

Tamásnak. Az ajándékozási ötlete év elején született

ményre, meglátogatták az osztály kis betegeit, riportfil-

meg és a diákok céltudatosan készültek a nagy ese-

met készítettek az ott látot-

levetítettek. Plakátokat és urnákat helyeztek ki a tanintézet folyosóira az adományoknak.

Az összegyűjtött több mint 160 ezer forint jó helyre került, hiszen a II. gyermekosztályon, – ahol az általános profilon belül első sorban légúti, allergológiai és anyagcsere-betegségekben szenvedő gyereket gyógyítanak – folyamatosan nagy a forgalom. A múlt évben 2.100 fekvő és több mint 10.000 járóbeteg kapott ellátást.

Az iskola adománya az asztmás gyerekek állapotához információt nyújtó új műszer beszerzését segíti majd. *km*

K i t ü n t e t é s

Tevékenysége elismeréseként:

- **Dr. Szócska János**, nyugalmazott osztályvezető főorvos, Fül-Orr-Gégészeti, a Megyei Közgyűlés ezüst emlékérmét vehette át.
- **Dr. Porkoláb Zoltán**, nyugalmazott osztályvezető főorvos, Urológiai osztály, a Megyei Közgyűlés Korányi Frigyes-díját vehette át a megyenapon.
- **Dr. Dolinay Tamás**, osztályvezető főorvos, II. Gyermeosztály, Jurányi Lajos-díjban részesült.

ETIKAI BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

A Kórházi Etikai Bizottság és az Intézeti Kutatás-eti Bizottság április 11-én tartotta soron következő ülését.

Egy panasz tárgyalására került sor. Ennek kapcsán a bizottság minden dolgozót emlékeztet arra, hogy a munkahelyen figyelmet kell fordítani a külső megjelenésre. Az öltözék nem lépheti át a jó ízlés határait. A betegágy mellett a megfelelő védőöltözet viselése kötelező.

Elismerés: Oktató Kórház

Intézményünk 2006. május 10-étől nevében is felvette az Oktató Kórház címet (a Megyei Közgyűlés 14/2006 (II. 24.) sz. határozata alapján). A teljes és hivatalos nevünk: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat Jósa András Oktató Kórháza. Ez a cím mindannyiunkat arra kötelez, hogy munkánkat minél magasabb színvonalon végezzük. A szakma iránti elhivatottság megítélése nem csak intézményi szinten kap kiemelt hangsúlyt, hanem azon kívül is.

A Humánpolitikai Osztályhoz tartozó Oktatási Csoportnak kiemelkedő szerepe van az intézményben folyó ápolásta-

ni gyakorlatok megszerzése és lebonyolítása tekintetében. A Debreceni Egyetem Egészségügyi Főiskolai Karával szakmai együttműködést segítő megállapodás van érvényben, mely értelmében kórházunk megfelelő tárgyi és magas tudással rendelkező személyi feltételekkel biztosít gyakorlati területet a kar minden szakának.

Május 24-étől május 31-ig az Ápoló szak levelező, valamint nappali tagozatos hallgatói – közel 100 fő – tettek gyakorlati záróvizsgát a betegágy mellett, a Sebészeti, Belgyógyászati és Gyermekegyógyászati szakmacsoportokhoz kapcsolódó klinikai területeken.

Ebben az esztendőben a Jósa András Oktató Kórház Központi Titkársága fogadta az Egészségügyben Dolgozó Titkárnők XI. Konferenciájának résztvevőit.

A háromnapos rendezvényre – melyet Orosz Lászlóné titkárságvezető szervezett – az ország szinte valamennyi egészségügyi intézményéből érkeztek szakemberek.

Az utóbbi évtizedben – a környezetünkben bekövetkező változásokkal egyidejűleg – jelentősen megváltozott a titkárnői munka is. A különböző szituációk kezelése nagyfokú helyzetfelismerő képességet, önállóságot és kreativitást követel meg a munkakörben foglalkoztatottaktól. Ezeknek az elvárásoknak a titkárnői munkakörben dolgozók csak úgy tudnak maradéktalanul megfelelni,

Tanácskoztak a titkárnők

ha szakmai felkészültségük folyamatos megújulási igénnyel párosul. Egyre magasabb a titkárnői munkával szemben támasztott követelmény, hiszen sem a

munkatársak, sem az ügyfelek ebből következnek, hogy a megoldandó feladat szempontjából sem közömbös, hogy kik intézik ügyeiket, kik segítenek

egy-egy rendezvény megszervezésében, lebonyolításában. A konferenciát a megnövekedett elvárásokkal összhangban, a tanulás és a tapasztalatcsere jegyében szervezték.

A háromnapos rendezvény résztvevői előadást hallhattak többek között – a menedzserasszisztensek munkája iránt támasztott követelményrendszer változásairól, – a diplomáciában alkalmazott protokoll szabályairól, – az egészséges életmód jelentőségéről, – a személyiségfejlesztés lehetséges útjairól, – a lengyelországi titkárnők helyzetéről.

A szakmai előadások mellett fakultatív programok keretében Nyíregyháza nevezetességeit is megismerhették a konferencia résztvevői.

A Z OKTATÁSI CSOPORT HÍREI

Tisztelt Munkatársak!

Az elkövetkezőkben ebben a rovatban, olyan közérdekű információk találhatók, amelyek reményeink szerint elősegítik, illetve hatékonyabbá teszik a képzéssel, továbbképzéssel kapcsolatos tájékoztatást, ügyintézkést.

Örömmel értesítjük intézményünk menedzsmentjét és valamennyi dolgozóját, hogy kórházunk a felnőttképzést folytató intézmények nyilvántartásában 15-0114-04 számon 2004. március 8-án bejegyzésre került. Ennek kapcsán az alábbi Országos Képzési Jegyzékben (OKJ) szereplő szakképzések megszervezésére, lebonyolítására kértük és kaptuk meg a hatósági nyilvántartási engedélyt a Hajdú-Bihar Megyei Munkaügyi Központtól.

Sorszám, OKJ azonosító, Szak megnevezése

1. 31 5002 03 műtősség
2. 51 5008 01 masször (gyógy)
3. 52 5018 06 röntgen-asszisztens
4. 54 5012 03 klinikai szakápoló (epidemiológiai szakápoló)
5. 54 5012 03 klinikai szakápoló (pszichiátriai és mentálhigiénés szakápoló)
6. 54 5012 03 klinikai szakápoló (intenzív betegellátó szakápoló)
7. 54 5018 01 egészségügyi szakasszisztens (pulmonológus-allergológus szakasszisztens)
8. 54 5018 01 egészségügyi szakasszisztens (műtős szakasszisztens)
9. 54 5018 01 egészségügyi szakasszisztens (röntgen-műtős szakasszisztens)

10. 54 8933 01 mentálhigiénés asszisztens
11. 54 5018 03 egészségügyi szakasszisztens (képi-diagnosztikai asszisztens)

A fenti képzéseken kívül az alábbi szolgáltatásokra is megkaptuk a hatósági nyilvántartásba vételi engedélyt:

- Elsősegélynyújtási teendők a szakmai segítség megérkezéséig (kiemelten a reanimációs ismeretek)
- Előzetes tudásszint felmérése (azonosítója: 00000091)
- Pályaorientációs, pályakorrekciós tanácsadás (azonosítója: 00000092)
- Képzési szükségletek felmérése és képzési tanácsadás (azonosítója: 00000093)

Amennyiben intézményünk dolgozóit a felsorolt képzésekben való részvétel bármelyike érdekli, kérjük, szándékát írásban jelezze az Oktatási Csoportnál, a szak- és azonosítósámok megjelölésével. Az előzetes igényfelmérés ismeretében az egyes képzéseket a megfelelő létszámú érdeklődés és szakmai szükségesség alátámasztása mellett tudjuk hatékonyan megszervezni és eredményesen lebonyolítani.

Aki kongresszuson, konferencián, szakmai rendezvényen és továbbképzésen kíván részt venni, kérjük a személyügyi csoport dokumentumához tartozó **KÉRVÉNYT** kitölteni, valamint a kérvényhez a kreditpont nyilvántartó igazolását csatolni szíveskedjen. Tisztelettel felhívjuk kórházunk valamennyi dolgozójának figyelmét, hogy a **KÉRVÉNY B 6-06/64-01** (változat 2) tartalmilag változott és 2005. november 29-étől hatályba lé-

pett. Ennek értelmében a jövőben az érvényben lévő nyomtatvány használatát kérjük, ami megkérhető a személyügyi csoporttól, illetve letölthető az Intranet-ről.

Aki előadóként vesz részt bármely rendezvényen, annak előadásának kivonatát is mellékelni kell a kérvényhez. Ellenkező esetben a kérelmek nem kerülhetnek továbbításra, engedélyezésre.

A Kállay Orvostudományi Szakkönyvtár alapítása óta gyűjt információkat és dokumentumokat a kórház dolgozóinak tudományos tevékenységéről. A gyűjtemény létesítésének célja az volt, hogy naprakész információt adhassanak a kórház dolgozóinak tudományos tevékenységéről. A gyűjtemény felhasználható kórháztörténeti kutatásokhoz is, valamint segítségével dolgozók számára bibliográfia készíthető tudományos tevékenységükről, melynek pl. pályázatok beadásakor, a tudományos karrier építésben... stb. lehet szerepe.

A több évtizede épülő adatbázis alapján készült a múltban – és tervek szerint a jövőben is – a Jósa András Kórház dolgozóinak tudományos tevékenységét összefoglaló bibliográfia. A legutóbbi év tudományos tevékenységét regisztráló bibliográfia megtekinthető a könyvtár intranetes honlapján. Közel 1300 előadás anyaga található a könyvtárban. Szükség esetén – kizárólag helyben – betekintés engedhető a beiratkozott olvasóknak a tudományos publikációs anyagokba. Másolat készítése csak a szerző személyes kérésére lehetséges. Az előadások felhasznált szövegeire és adataira

szabályos hivatkozást kell tenni, mely hivatkozások a publikáció szerzőjének tudományos értékét emelik.

Az adatok összegyűjtése és pontosítása érdekében kérjük a dolgozók együttműködését.

Kérjük a Tisztelt Munkatársakat, hogy aki intézményünk menedzsmentje felé kérelmet nyújt be, a kérelem tárgyán kívül a – további egyeztetés érdekében – szíveskedjen a személyes adatait és pontos elérhetőségét is feltüntetni.

Tisztelettel felhívjuk intézményünk azon dolgozóinak figyelmét, akik képzésben való részvételükhöz az intézmény támogatását kéri, a tanulmányi szerződés megkötésére vonatkozóan az alábbi dokumentációs feltételek teljesítése, kitöltése mellett tehetik meg.

- 1.) Továbbtanulási szándéka az aktuális oktatási tervben szerepel.
- 2.) Kitöltötte a „jelentkezési lap” továbbtanuláshoz című B 6-06/60-02 (változat 2) formanyomtatványt és ezt eljuttatta az oktatási csoporthoz.
- 3.) A megszerezni kívánt végzettség szakirányú, valamint szükséges a betöltött munkakörhöz.
- 4.) Továbbtanulási szándékával közvetlen munkahelyi vezetője egyetért, és ezt a jelentkezési lap továbbtanuláshoz című formanyomtatványon aláírásával igazolja.
- 5.) Diplomás ápolói végzettség megszerzésére irányuló tanulmányok esetén szükséges a dolgozó nyilatkozata, hogy a tanulmányai alatt, és után, a tanulmányi szerződés-

ben meghatározott ideig a betegágy mellett végez ápolói tevékenységet.

■

A Tanulmányi Szerződéssel kapcsolatos bármilyen kérdéssel az Oktatási Csoport oktatásszervezőjét – Balázi Évát – keresse személyesen, vagy az 1565-ös telefonon.

■

Az Oktatási Csoport tevékenységi köre pályázatfigyeléssel - tájékoztatással bővült. Ezt a feladatot Fecs-kéné Bogár Anna 2006. már-

tartást vezetünk, melyről a menedzsment felé negyedévente beszámolót készítünk.

Reméljük, ezzel a lehetőséggel segíteni tudjuk a szakmaterületek munkáját, valamint bővíteni a pályázati lehetőségekhez való hozzájutást.

Az Oktatási Csoport pályázatok elkészítéséhez, valamint a továbbképzések minősítéséhez szükség esetén segítséget nyújt.

■

Továbbra is várjuk mind-

kérni a szakdolgozat készítéséhez, melyhez kérvényt kell beadni. A kérelmet az adatvédelmi megbízott javaslatával továbbítja a főigazgató felé. Ezt követően az engedélyezett kérelmek az Oktatási Csoport felé kerülnek továbbításra, ahol nyilvántartás készül a szerző és a téma megjelölésével. Az elkészített szakdolgozat 1 példányát a szerzőnek spirálozott formában a Oktatási Csoporthoz kell eljuttatni, mely a dokumentálást követően a könyvtárban lesz el-

zés munkahelymegtartó és a szakmai alapismeretek megszerzésére irányul, nemcsak belső, hanem régiós szakmai igényeket is kielégítve.

■

Tájékoztatjuk a kórházunk dolgozóit arról, hogy a Debreceni Egyetem Egészségügyi Főiskolai Kar Szociális Szakvizsga Szak és Továbbképzési Centruma **szociális szakvizsgát** szervezett és bonyolított 2006. február-április időszakban. A kórházunkból évek óta szakembereink segítik a szakvizsga-előkészítőn résztvevő diplomások felkészülését, valamint vizsgáztatásukat idősök, - fogyatékkal élők, - pszichiátriai és szenvedélybeteg szociális ellátása témacsoportban.

Köszönet azoknak, akik munkájukkal évek óta segítik a szociális szakvizsga sikerességét. Név szerint:

Jakabné Harcsa Erzsébet

ápolási igazgató

Dr. Kövendi Dénes

pszichiáter

Petró Viktória

pszichológus

Dr. Szilassy Géza

rehabilitációs osztály

vezető főorvosa

Bodó Barnabásné

részlegfelelős szakoktató

Molnár Tímea

oktatási csoportvezető

■

Tájékoztatjuk intézményünk dolgozóit, hogy az Oktatási Csoport 2005 júniusától folyamatosan megújítja és új szakmai alapokra helyezi a képző intézményekkel már meglévő együttműködési megállapodásokat. Ezen kívül új megállapodásokat készít elő és köt mindazon képző intézményekkel, akik kórházunkban kívánják tölteni képzési programjaikhoz illeszkedő szakápolástani gyakorlatukat.

Molnár Tímea-Kübrner Éva

cius 1-jétől látja el, természetesen a könyvtár pályázatfigyelő tevékenységével karöltve. Ennek a feladatkörnek célja, hogy kórházunkban széles körben értesüljenek az érintett szakterületek, a munkájukhoz kapcsolódó szakmai pályázati lehetőségekről. Csoportunk levélben tájékoztatja az érintett területek vezetőit a pályázati kiírásokról, természetesen határidők figyelembevételével, akiktől visszajelzést kérünk arról, hogy a felkínált pályázati lehetőséggel élni kívánnak-e vagy sem.

A tájékoztatásról nyilván-

azok jelentkezését, akik az 1 napos felzárkóztató, ismeretfrissítő informatikai oktatásra, és/vagy az ECDL vizsgafelkészítőre szeretnének jelentkezni, vagy csak bővebb tájékoztatást kérnek a felhasználói ismereteket megcélzó informatikai oktatásról. Információ: Szabó Sándor, informatikai oktató 1850-es mellék.

■

Egészségügyi, kórházi témában szakdolgozatot készítő hallgatóknak dr. Fazekas Imréné adatvédelmi megbízottal kell elsősorban felvenni a kapcsolatot. A hallgatóknak engedélyt kell

érhető.

Kérjük mindazon kollegákat, akik szakdolgozat elkészítéséhez konzulensként nyújtanak segítséget, a fentiekben leírt szabályozásról tájékoztassák hallgatóikat.

■

Az Oktatási Csoport 2006 májusában mentálhigiénés asszisztens és műtősegéd szakképzést indít. A képzésekre a bejelentkezések megtörténtek, a felvételtől a jelentkezőket folyamatosan tájékoztatjuk.

A mentálhigiénés asszisztens képzés felsőfokú szakképesítést ad, és önköltséges, míg a műtősegéd kép-

Tavaly szeptemberben, a kézilabdaszezon kezdetén az országos sportnapilap, a biztos kiesők egyikének vélte a nyíregyházi férfi-csapatot. A gárda felkészülését és anyagi bizonytalanságát tekintve nem csak a szakújságíró, de jó néhány szurkoló is úgy vélte, hogy vagy kiesik az egyesület, vagy meg sem éli a bajnokság végét. Magyar szokás szerint persze minden az ellenkezője szerint alakult.

Már az előző szezont is gazdasági válság közepette zárta le a csapat. Ezek után több játékos is búcsúzott. A felkészülés jóval később kezdődött úgy, hogy nem volt edző, se csapat, és vezetőségi beháborúk is sújtották a gárdát. Senki sem volt biztos az elindulásban, sem a végkifejletben. A bajnokság rajtját megelőző napokban rendeződött csak a helyzet. Maradt a korábbi vezetőség, a gazdasági helyzetet egy önkormányzati megbízott munkába állása felügyelte.

Az edzői teendőket az együttes egyik játékosára bízta. A keret csak lassan alakult ki. Több idegenlégiós érkezett, főleg Szlovákiából. Az ő beépülésük és egy új játék kialakítása így szinte lehetetlenné vált a bajnokság rajtjára. Ami pedig majdnem a végső kegyelemdőfést adta a csapatnak, az az volt, hogy a sorsolás szerint, az első nyolc mérkőzésen a legerősebb ellenfelekkel kellett szembenéznük a nyíregyháziaknak. Ezeket figyelembe véve, senki sem ellenkezett a szakemberek egybehangozó véleményével, hogy ez a szezon kudarc lesz az SZKSE életében. És a sorozat el is kezdődött!

Még hozzá úgy, ahogy azt megjósolták. Az első nyolc fordulóból, talán egy kivételével, esélye sem volt a csa-

patnak a pontszerzésre. Azt az egyetlen meccset azonban Győrben kellett megvívni, az első fordulóban. Egy alig néhány napja összeverbuvált nyírségek álltak szemben egy junior válogottakkal megerősített, jól felkészített győriekkel szemben. A mérkőzést persze a házigazda nyugati csapat nyerte, de talán azért érdemes megemlíteni a többi ta-

pontjából csak azért érdekes, mert itt, az első fordulóban, egy leírt gárda okozott majdnem meglepetést, és nem a saját erőtlenségéből kifolyólag nem sikerült neki. Persze a többi hét meccsét is elvesztették a mieink, így az utolsó helyen kullogtak pont nélkül, a bajnokság felénél.

Általában a történetek

**Hétköznapi
bravúr a
semmiből**

lálkozóval szemben ezt, mert itt reális esélye volt a mieinknek a győzelemre, amit a játékvezetők hiúsítottak meg.

Minden szezon előtt módosulnak valamelyest a játék szabályai, arra vonatkozóan, hogy gyorsítsák és tisztábbá tegyék azt. Ezen mérkőzésen bíráskodók az új szabályokat következetesen be is tartották, azonban csak a nyíregyháziakra vonatkozóan és csak akkor, azon a meccsen. Utána egyik sípmester soha máskor, a bajnokság egyetlen mérkőzésén sem a továbbiakban.

Az eset, történetünk szem-

tanulságai az események végén rajzolódnak ki, de ebben az esetben már a felénél láthatóvá lehet tenni. Ugyanis ami ezek után történt a gárdával nem egy világraszóló fordulat, vagy egy szenzáció, hanem egy egyszerű hétköznapi siker, ami a semmiből született, sok munkával és eltökéltséggel. Nem kellett hozzá varázslók és csodatévők, mindenkinek csak annyit kellett nyújtania, amennyit tudott. És mindenki annyit is nyújtott. A vezetők, az edzők, és a játékosok is.

A gazdasági háttér stabilabbá vált a szezon második

felére. A csapat magja kialakult, mindenkinek megtalálták a helyét, de ami talán a legfontosabb volt, hogy az edzők felépítették azt a leghatékonyabb játékot, amellyel eredményes tudott lenni a gárda. És az eredmények pedig jöttek.

A tavasz kezdetére elmozdult a csapat az utolsó helyről, sőt a rendezett viszonyoknak köszönhetően már az is reális céllá vált, hogy a rájátszást a legjobb nyolc között kezdje. Mindez azt jelentette, hogy az együttes, nemhogy a kiesés ellen készült, hanem arra, hogy minél előkelőbb helyen zárjon a bajnokságban.

A nyolc közé kerülés, lélektanilag, a szomszédvár Debrecen ellen vált nyilvánvalóvá. A jobb erőket képviselő DVSC legyőzése egy utolsó percben lőtt góllal sikerült, és bár még volt hátra két meccs, amelyen győzni kellett, ez a siker mindenkiben megerősítette, hogy a nyíregyháziak alkalmasak a felsőházi rájátszásra.

Ennek rendje és módja szerint be is kerültek a legjobbak közé a mieink, ami már ekkor sikernek számított, az előzményeket figyelembe véve. De, hogy itt ne legyen vége a történetnek, a rájátszás során sikerült még előrébb lépnie a fiúknak, megnyerve azokat a meccseket, amelyeket meg lehetett nyerni. A vége a hetedik hely lett. Magabiztosan, minden szempontból messzire elkerülve a kieső helyeket.

Nem szenzáció született. Még a szakmán belül sem. Csak az elismerések éreztetik, hogy valami végbement. Még hozzá pozitív irányban. Túlélve minden problémán, némi hozzáértéssel, szándékkal és munkával. Egyszerű, hétköznapi módon, a semmiből. Igazolva néhány alaptételt.

Szabó Csaba

Bartók Béla

Nagyszentmiklós, 1881. március 25.
New York, 1945. szeptember 26.

BARTÓK

"Ajánl tiszta beszédet,
lezüllött szó helyett zenét"

Zenét, amire figyelni kell, amit nem lehet "háttérként" hallgatni
Zenét, ami hangzavarnak, disszonánsnak, érthetetlennek tűnik talán
amely nem adja könnyen magát, küzdened kell azért, hogy megértsd
Zenét, amely, ha sikerül megismerned s megértened felkavar, meggyötör, de megtisztít,
felemel
ami mozgósítja szellemi s lelki energiáidat
Zenét, ami nem elandalít, nem kelt hamis illúziókat, nem percnyi boldogságot kínál
aminek figyelmes, odaadó hallgatása megmutatja, amit már régen elfeledtünk
s gyermekeinknek sem tanítottuk meg ezért: az igazi örömet, amit csak kitartó munka,
küzdelem gyümölcseként élvezhet az ember

Zenét, amiben rend van, a természet örök rendje
Zenét, aminek gyökerei ezeréves múltunkba nyúlnak vissza
aminek minden ütemében apáink, nagyapáink, őseink énekei szólnak hozzánk
egy gyötrelmes század, a huszadik hangján
Zenét, aminek "modern", mással össze nem téveszthető harmóniai - zenetudósok
egész sora mutatta ki - az európai többszólamúság sajátos zenei logika szerint
fejlődő harmóniavilágához hozzáteszik az utolsó, még hiányzó lépést,
kiteljesítve s befejezve az utat, mely a középkori orgánumoktól a 20. század
zenéjéig vezet
Zenét, ami gyökerei révén egyszerre mélyen magyar s mélyen európai

Zenét, ami nem érzeleg, de a legtisztább érzelmeket hordozza
aminek minden emberi érzésre van hangja az ujjongó örömtől a mély fájdalomig,
az ökölből szorított kéz tehetetlenségétől a csendes meghatottságig, amikor
kedvesed arcára pillantasz...

Oly korban élünk, amikor lezüllött a szó s vele minden.
Nagy szükségünk van most a bartóki zenére.

Ratkó József: Bartók

Megdördül a patyolat homlok,
elijeszti a pimaszok
elbutult hegedűit.
Leinti a nagyszájú csendet.

Ajánl tiszta beszédet,
lezüllött szó helyett zenét.
S kiállva sárkányos kapukba,
hazakiáltja a jövőt.

Lépked, ím, térdig a földben,
néha már szeméig merül.
Medvével üzen igazat.
Pálcája kiegyenesített villám.

Nyíregyháza, 2006. május

Ördög Mária

A Nyíregyházi Főiskola Ének, Zene
Tanszékének tanára

Rajzok: Szabó Tibor

L E C T O R I S A L U T E M

Karitás

Az egészségügy, számomra a gyermekegészségügy egész életre szóló, soha be nem teljesülő szerelem.

Az ember legszívesebben a fellegekben járna, dűskálna a sok marokból szórt javakban, szívesen sétálna a csillogó-villogó, gyönyörű küllemű kórházi épületekben. Élvezné az egyre korszerűbb műszerek nyújtotta szakmai biztonságot. Örömmel nyugtázná a megelégedett gyer-

mek és szülők mosolyát, melyet a tengernyi játék láttán mutatnak. Hát persze ilyen körülmények között élmény lenne gyógyítani. S akkor visszazökken a földre, és látja, hogy a lépcső töredezett, hiányzik a lift, beázik a plafon, elromlott már megint egy fontos műszer, és sóhajtozik. És nagyon jól jön ilyenkor bármilyen kis támogatás, elismerés. Például az Apáczai Csere János Gyakorló Általános Iskola felajánlása. Nemcsak a fel-

ajánlás, hanem az a szorgos munka, készülődés, mellyel az oktatók és a gyermekek várták a nagy alkalmat, a bemutatkozást, hogy színes műsorukkal, tehetségükkel, nagy szakmai felkészültségükkel ízelítőt adhassanak az iskola életéből. Emellett 180.000 Ft-tal támogatták a II. sz. Gyermekosztályt, mely összeg lehetőséget ad műszerek beszerzésére.

Köszönet érte.

*Dr. Dolinay Tamás
főszerkesztő*

100 liter bioalmalé a gyermekosztályoknak

A gyermeknap alkalmából 100 l bioalmaléval kedveskedett az I-es és a II-es Gyermekosztály kis betegeinek a Biofaktura Kft. két ügyvezetője, Hámosi Andrea és Keczkó János. Egyikük néhány évtizeddel ezelőtt maga is lakója volt a gyermekosztálynak és az akkor szerzett kedvező tapasztalatai állnak az ajándékozás hátterében.

Helyesbítés:

Lapunk 3. számában az 5. oldalon az „Adomány az I-es Gyermekosztálynak” című cikkben a hibásan megjelent 200 ezer forint összegű támogatás helyett természetesen 200 millió forint értékű műszer beszerzését segítette elő a Beteg Gyerekekért Alapítvány.

KM

Kórházunk dolgozói kedvezményes áron juthatnak hozzá a légmentesen záródó csomagolású, 5 literes bioalmaléhoz.

Az igényeket minden hónap 25-éig a PR-irodán adhatják le.

FELHÍVÁS

A Humánpolitikai Osztály Szociális Csoportja gyermeknapot szervez a kórházi dolgozók gyermekei számára. Ennek keretén belül rajz-, fotó- és kézművespályázatot hirdetett gyermekeik részére 3 korcsoportban (óvodások, alsó, felső tagozatos általános iskolai tanulók számára). Rendezvény ideje: 2006.

június 9. (péntek) 14.00
Rendezvény helye: Sebészeti tömb, Nagy előadóterem.

Program:

14.00–14.05 Megnyitó
14.05–14.45 Mesekert Báb-színház előadása
14.45–15.00 A rajzverseny díjátadása

15.00–15.30

BMX együttes előadása, közben lufihajtogatás
15.30–16.00

Tortaparti

A rendezvény ideje alatt a beérkezett rajzok kiállításra kerülnek. Minden résztvevő meglepetésben részesül. A kategóriák győzteseit nyereményekkel jutalmazzuk

Szociális Csoport

KÓR-HÁZUNK

**A SZABOLCS-
SZATMÁR-BEREG ME-
GYEI
ÖNKORMÁNYZAT
JÓSA ANDRÁS
KÓRHÁZ LAPJA**

Felelős kiadó:
**dr. Pintérné
dr. Gönczi Ágnes**
főigazgató

Főszerkesztő:
dr. Dolinay Tamás

A szerkesztőbizottság:
**Bugya István
dr. Harsányi Gergő
Jakabné Harcsa Erzsébet
Szabó Tibor
Tass Emőke**

*A szerkesztőség
munkatársai:*
**Gyarmati Ágnes
Nagy Viktória
Bakosné Mikula Edit**

Szerkesztő:
Kovács Mariann
kovacs.mariann@yahoo.com

Fotó:
Racsó Tibor

*Tervezés,
nyomdai kivitelezés:*

Tatár Róbert
reklámgrafikus
Tel.: (30) 903-7883
robitatar@yahoo.com

*Ingyenes kiadvány.
Megjelenik kéthavonta
1.500 példányban.*

A szerkesztőség címe:
**4400 Nyíregyháza,
Szent István u. 68.
Tel.: (42) 465-666**

Nyíregyháza adott otthont
az Egészségügyben Dolgozó
Titkárnők XI. országos
konferenciájának

Az Apáczai Csere János
Gyakorló Általános Iskola
diákjainak gálaműsora a
„beteg gyermekekért”

